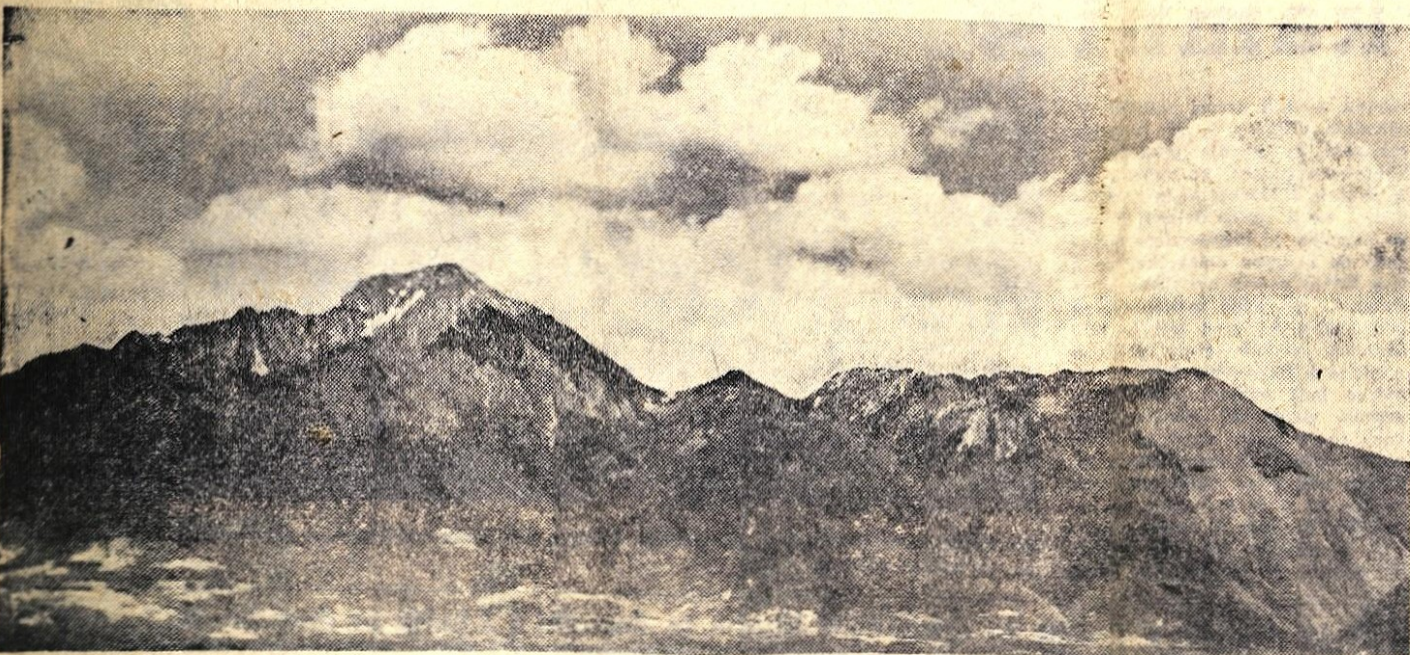

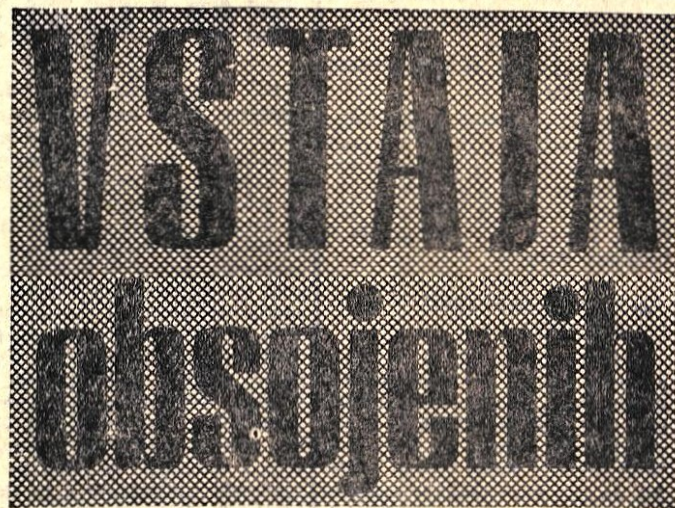
GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

VSEM BRAVCEM ISKRENE ČESTITKE OB PRAZNIKU!

»Del komunistov tava po alpskem pobočju nad Jesenicami in Dovjem. Od 25. junija (množični odhod jeseniških komunistov v ilegalo) so na tem področju tako množični vlomi v planinske koč, tatvine ovac in mazanje lovskih in pastirskih koč z boljševiškimi simboli, da se niti orožniki, kolikor jih je na razpolago, ne morejo temu odločneje upreti.« Tako je prve znake vstaje opisal nemški propagandni urad z Bleda svoji centrali v Celovcu že 3. julija 1941. Zato je prišlo že tiste dni tudi do prve hajke na partizane, ki pa še takrat niso bili organizirani v oborožene udarne skupine. Toda to ni bilo samo nad Jesenicami. Prav tako so v tistih dnevih vstaje oživel gozdovi okrog Storžiča, Kriške gore, Jelovice, Pokljuke, Ratitovca in vse naprej do Pohorja in Gorjancev, od Zelengore do Sarplanine. Zaslužjeni in na smrt obsojeni narod se je začel pripravljati a končni, odločilni boj za lepšo prihodnost, za svobodo in življenje svojih otrok in za naslednjih pokolenj. Na sliki: Storžič, kjer so se v prvih dneh vstaje zbirali gorenjski partizani z levega brega Save

na Gorenjskem pred 21 leti

Vzporedno z diplomatskimi in tajnimi pripravami za napad na Jugoslavijo in za pohod proti Vzhodu je mreža nemških nacističnih organizacij zelo spretno pripravljala konkretne načrte za okupacijo oziroma za pripojitev Štajerske in Gorenjske k Nemčiji. To delo so začeli že leta in leta prej z raznimi »znanstvenimi« razpravami o nemških pravicah, o nemškem poreklu in nemških etnoloških izsledkih v teh krajih. Tako so nekateri »zgodovinarji« prepričevali javno mnenje o neizpodbidni pravici Nemčije do Gorenjske in Štajerske. Ob takih pripravah je gaulajter Kutscher 24. aprila 1941 po nalogu Hitlerja prevzel civilno upravo na Gorenjskem in imel na razpolago kupa arhivov in načrtov o stanju v teh krajih in o nalogah okupatorjev. Ena izmed prvih nalog je bila: udariti z vso silo po slovenski inteligenci, preseliti vse kar bi utegnile ovirati popolno germanizacijo teh krajev. In s konkretnimi načrti, ki so bili narejeni 6. maja 1941 leta v Grazu in 4. julija istega leta v Zagrebu je bilo določeno, da bi v »treh valovih« izselili z Gorenjske nad 80.000 ljudi. Zanimivo je, da je ob tem načrtu prišlo do nesoglasij v najvišjih vrhovih nacističnega vodstva. Himmler, ki je zahteval od vzhodnih meja kar najbolj »čisto« nemško kri, je bil s tem na- črtom zelo zadovoljen, obratno pa je Göring vso stvar ocenjeval tudi z ekonomske plati in je bil zaskrbljen, ker ob tem ni videl zagotovila, da bo industrija v teh krajih nemoteno delovala in dopolnjevala oskrbo nemškega militarističnega stroja. Vendar so vse te nakane preprečile partizanske puške. To je najbolj prepričljivo priznal kasnejši šef civilne uprave za Gorenjsko, vojni zločinec gaulajter Rainer pred sodiščem v Ljubljani julija 1947 leta. Povedal je, da je bil deloma izveden le »prvi val« in da so zatem, pod pritiskom množičnega upora iz taktičnih razlogov odložili preseljevanje na poznejši čas. Korenine vstaje bi bilo treba iskati že v stavkah jeseniških železarjev in tržiških in kranjskih tekstilcev. Zlasti pa ne bi smeli pozabiti nekaterih vodilnih organizatorjev revolucionarnega gibanja. Med temi je bil dolgoletni politični vodja, učitelj Stane Žagar iz Dobrave. Na plenumu OK KPS, ki je bil na Viču pri Ljubljani 1. in 2. junija 1941. leta, je bilo ugotovljeno, da pogl. vstaje najhitreje dozorevajo prav na Gorenjskem, h kateri pa so prištevati tudi karzniško območje. Terror okupatorja je bil tu najhujši. V begunjskih zaporih je bilo že maja meseca zaprtih več kot 300 ljudi. Že v maju mesecu sta bila (Nadaljevanje na 3. strani)

Seja občinskega ljudskega odbora

Skrb za varstvo otrok

Številna imenovanja

Tudi na zadnji seji občinskega ljudskega odbora Kranj, ki je bila pretekli četrtek dopoldne, so odborniki uvodoma zahtevali nekatera pojasnila, ki so se pretežno nanašala na komunalno problematiko. Po dopolnitvi dnevnega reda skupne seje obeh zborov je ljudski odbor imenoval upravitelje nekaterih osnovnih šol oziroma drugih vzgojno-izobraževalnih zavodov. Prav tako je razrešil tudi direktorje podjetij Remont čevljarjskih strojev Kranj, kmetijske zadruge Kočna Preddvor in kmetijske zadruge Cerklje. Za generalnega direktorja podjetja Iskra pa so odborniki imenovali DUSANA HORJAKA, za direktorja spojenih podjetij Avtopromet in Agroservis Kranj STANETA BOSTJANČIČA in za direktorja podjetja Kavarnaslaščičarna Kranj MILOŠA PRISLANA. Za direktorja Zavoda za turizem pa je bil na zadnji seji imenovan FRANC DOLINAR.

Potem, ko je predsednik komisije za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka seznanil odbornike o ugotovitvah te komisije pri pregledu podatkov nekaterih gospodarskih dejavnosti, sta oba zborova zasedala ločeno. Kot prva točka ločenih sej je bilo poročilo o problematiki vzgojno-varstvenih ustanov, ki je izzvalo na obeh zborih še dolga živahna razprava. Zlasti na zboru proizvajavcev so odborniki poudarjali, da je ta problematika izredno pomembna in da zato zahteva prizadeto reševanje na širokem področju. O tej zadevi naj bi večkrat razpravljali

tudi samoupravni organi v gospodarskih organizacijah, ki naj bi prisločili na pomoč tudi s finančnimi sredstvi. Višina prispevka, ki bi bila odvisna od števila otrok, katerih starši so zaposleni v posamezni tovarni, bi glede na ekonomsko moč določene gospodarske organizacije verjetno ne predstavljala večjega problema. Hkrati z razpravo o problematiki vzgojno-varstvenih ustanov so odborniki potrdili tudi nekatere spremembe v pravilih sklada za varstvo otrok.

Na ločenih sejah so sprejeli tudi sklep o najetju investicijskega

posojila iz stanovanjskega sklada za adaptacijo oziroma za nakup stanovanj.

Med preostalimi točkami dnevnega reda je na zadnji seji ljudski odbor sprejel tudi sklep o ukinitvi šole za bolničarje na Golniku. Šola namreč nima izgledov, da bi jo svet za šolstvo verificiral

kot javno strokovno šolo. Prav tako je bil pouk na tej šoli tudi preveč enostranski, zlasti praktični, ker se je razvijal v specialnem zavodu za tuberkulozo. Vrzel, ki bi nastala z ukinitvijo te šole, pa bi nadoknadila srednja bolničarska šola na Jesenicah, ki jo je že ustanovil občinski ljudski odbor Jesenice. — P.

Jeseniška občina praznuje

Prireditve ves mesec

S praznovanji za letošnji občinski praznik na Jesenicah bodo začeli drevi, ko se bodo na Hrušici nad Jesenicami oglasile fanfare, zaključili pa bodo v nedeljo, 19. avgusta. Praznovanje 1. avgusta, praznika jeseniške občine, so letos združili s praznovanjem 20. obletnice streljanja talcev na Belem polju nad Hrušico.

Po fanfarah, ki se bodo drevi ob 20. uri oglasile na Hrušici, bo slavnostna seja krajevnega odbora SZDL Hrušica, razen tega bo na sporedu še nastop občinske gasivske brigade z bengaličnim ognjem pred domom na Hrušici. Na Jesenicah bo istočasno taborni ogenj s kulturnim programom pred železniško postajo, ki ga bo izvedla jeseniška Svoboda v sodelovanju s taborniki in mladinsko delovno brigado. Jutri zjutraj bo že ob 5. uri na sporedu budnica, ob 6. uri pa bodo začeli prebivalci Hrušice s prostovoljnim delom pri urejanju parkirnega prostora in igrišča pri domu družbenih organizacij. Popoldne ob 15. uri bodo odkrili tudi spominsko ploščo borcev NOV pod Mežaklo.

V petek, 27. julija, in v soboto, 28. julija, bosta žalni komemoraciji na grobovih talcev v Begunjah in v Dragi oziroma pred spomenikom na Belem polju nad Hrušico.

V torek, 31. julija, na večer pred praznikom, se bodo na kopališču v Ukovi že ob 18.30 uri pričele kulturno-športne prireditve. Organizirala jih bo prav tako jeseniška Svoboda v sodelovanju z domačim plavalnim klubom. Od tu bodo patrle odnesle vence k spomeniku padlih borec na Obranco in na pokopališče na Jesenicah. V sredo, 1. avgusta, bodo ob 18. uri otvorili razstavo spominskih obeležij NOB v mali dvorani doma na Hrušici, ob 19. uri se bo začel štafetni tek po ulicah Jesenic. S praznovanji v jeseniški občini bodo nadaljevali v soboto, 4. avgusta, ko bo na sporedu promenalni koncert godb na pihala pred domom na Hrušici. Ob 18.30 uri bo na Hrušici otvoritev dvorane in odra, nato pa bo

slavnostna seja občinskega ljudskega odbora Jesenice. V nedeljo, 5. avgusta, se bo ob 9. uri začel na igrišču pred domom na Hrušici odbojkiški turnir, na katerem bodo sodelovale ekipe Partizanov z Dobrave, Mojstrane, JLA in Hrušice. V soboto, 11. avgusta, bo v vlogu na Hrušici še večer plesov in pesmi jugoslovanskih narodov v izvedbi DPD »Svoboda« Jesenice. Kot smo že v uvodu omenili, bodo s praznovanji letošnjega jeseniškega občinskega praznika zaključili v nedeljo 19. avgusta, ko bo na sporedu ljudsko rajanje na Hrušici. Vmes se bodo zvrstile še najrazličnejše športne prireditve, ki jih bodo organizirala športna društva in klubi. — M. Z.

20 let od požiga Kokre

V soboto, 21. julija, na predvečer dneva vstaje slovenskega naroda bodo zagoreli kresovi tudi na vrhovih okoli Kokre nad Pred-dvorom in naznamili pričetek praznovanja pomembnega dne, 22. julija, — dneva vstaje in njihovega tradicionalnega krajevnega praznika.

Prebivalci Kokre so izbrali za svoj krajevni praznik mesec julij prav zato, ker je okupator v juliju 1942 v vasi izvršil vrsto zločinov in končno požgal vas. Od tega je danes minilo dvajset let in so v vasi še vidni sledovi tega nečloveškega dejanja nemškega fašizma.

V spomin na padle borce, talce in internirance so vsačani pred 10 leti odkrili lep spomenik, ob katerem se vsako leto zberejo in počastijo padle. Letos ob 20-letnici teh dogodkov bodo še posebno počastili spomin padlih. Ze spomladu so okolico spomenika nasadili z grmičevjem in cvetjem. V torek pa so na spomeniku obnovili tudi napisne črke, tako da bo v nedeljo ob 9. uri, ko bo pri spomeniku velika žalna komemoracija in proslava, kar najlepše urejeno.

Med proslavo bo krajevna organizacija ZB Kokra razvila tudi svoj prapor, ki mu bo kumovala sindikalna podružnica gozdnega obrata Jezerko. Popoldne pa bo v bližini osnovne šole še partizansko srečanje, z zabavnim programom.

Obrazi in pojavi • Obrazi in pojavi • Obrazi in pojavi • Obrazi in pojavi • Obrazi in po

Mirko, les in praznik

Bilo je letos 4. julija. Nekaj dni pred praznikom je bil še to mlad, slok kmečki fant, danes pa je priletel očka, kmet.

Stekla je beseda. Rajko je želel, da bi skupaj šla po tistih hišah, od tistih ljudi, pri katerih so bili takerat za časa vojne. Mirko ni bil za to. »Delo imam. Na kmetih, če ne delamo, ni nič,« je dejal.

»Pa danes je vendar praznik! Naš praznik, praznik vseh, ki so nam pomagali, ki so v tem sodelovali,« ga je prepričeval Rajko. »Praznik! Lepa več! Lahko imate praznik, ko vam država daje! Od nas pa samo terjajo in zahtevajo. Zda pravijo, da bodo še večji davki, gozdove nam bodo vzeli. In potem naj še praznujemo! Komu na čast?« je začel Mirko v zaničljivem tonu.

Rajko mu je pravil in dopovedoval, da ni tako, da... Mirko ni hotel niti poslušati. Zato so usmerili pogovor na vreme in se kmalu poslovili. Potem je Rajko s tremi tovariši obiskal še tri hiše. Povsod so bili zelo, zelo prijazni. S simpatijami so obuvali spomine iz tistih dni, ko so skrivali literaturo, ko so prenašali v dolino letake, ko so zvečer skupno zapeli tisto »Počiva jezero...« Na mizo so nosili klobase, šunko, žganje, prve čečnje so ponujali. Rajko se je opogumil in neki prijazni mami omenil, kako je Mirko zagrejen. »Nobene sile mu ni,« je dejala žena. »Lani je bil kaznovan. Sekal in prodajal je les brez dovoljenja. In od takerat je tak. Nobene članarine ne plača več. Niti otrokom ni hotel dati za Rdeči križ v šoli. Vsi v vasi se zgražajo nad njim.« Tako je povedala žena. Rajko je skomignil z rameni in obžaloval človeka, ki ob svojih dobnih koristih potepta skupno trpljenje in načela, za katera se je on sam bojeval.

TE DNI PO SVETU

ALŽIRSKA KRIZA PRED REŠITVIJO?

Uradni krogi, ki so blizu začasni alžirski vladi, so zelo redkobesedni. »Rešitev sedanje krize bo vsak čas znana,« je trenutno vse, kar je mogoče zvedeti. Člani sveta šestih vilaj so se predinočnim sestali v nekem mestu v Tiemenu in Alžiru pa so proučevali stališča obeh strani. Neuradno omenjajo, da bo v novi vladi 8 znanih imen, med njimi tudi Ben Bela in še štirje ministri, ki so bili z njim v francoskih zaporih.

POGAJANJA O ZAHODNEM IRIANU

V četrtek je prišel v Washington indonezijski zunanji minister Subandrio, da bi se na tajnih pogajanjih sestel s predstavniki Nizozemske v zvezi z Zahodnim Irianom. Menijo, da so pogajanja v ugodnem razvoju.

RAZVELJAVLJENE VOLITVE

Vojaška junta, ki je v sredo prevzela oblast v južnoameriški državi Peru, je razveljavila junjske predsedniške volitve in n-povedala nove volitve za junij 1963. Novi premier Perez Godoy je dejal, da ima nova vlada le »začasni mandat« in da se bodo vsi ministri vrnili na svoje dolžnosti v armadi, ko bo mandat potekel. Ker je junta ukinila ustavne pravice in tako tudi vsa zakonska jamstva, so se po ulicah Lima razvile močne demonstracije, ki pa so bile zatrite.

ZDA VZTRAJAJO PRI JEDRSKIH POSKUSIH

Na konferenci za razorožitev v Zenevi sovjetski delegat še vedno zastopa idejo o brezatomskem letubu, ameriški delegat Dean pa o nadzorih postajah. ZDA so že izjavile, da ne bodo sprejele mehanskega predloga, naj bi 1. januarja avtomatično prekinili jedrske poskuse.

KENNEDY IMA PROSTE ROKE PRI PODELJEVANJU POMOCI

Predstaniški dom in senat sta se sporazumela, da naj ima predsednik ZDA Kennedy proste roke pri dodeljevanju pomoči Jugoslaviji in Poljski. Kongresna konferenca se je sirijska tudi s povečanjem pomoči Indiji.

Glas bravcev Mleko na dom

V našem bloku na Zlatem polju smo se menili, kako bi bilo olajšano delo gospodinjstvom, če bi kranjska mlekarica organizirala prenos mleka na dom v steklenicah, kot imajo to v Ljubljani. Mleko bi dobivali dnevno sveže in še čakanje in pot v mlekarino bi odpadla, to bi bilo predvsem koristno za tiste stanovnice, ki so oddaljeni več kot 300 metrov od mlekarske prodajalne. Menimo, da se bo to mlekarini izplačalo, ker so v določenih stanovanjskih skupnostih strnjena naselja.

Zanimalo bi nas predvsem: kdaj lahko pričakujemo dostavo ostekleničenega mleka na dom in ob katerem času jutraj ter koliko bodo približno večji stroški ostekleničenega in dostavljenega mleka.

Menim, da bo na to vprašanje lahko kranjska mlekarica dala odgovor. Za to se najlepše zahvaljujem!

Milojko Vašič

— NOVO — NOVO — NOVO — NOVO — NOVO —

»Sobotni GLAS«

Mnogi so izrazili željo, da bi se radi naročili samo na sobotno številko Glasa. Zato smo se odločili, da bi razen rednih naročnikov GLASA sprejemali tudi naročnike za SOBOTNI GLAS. V SOBOTNEM GLASU bo tudi v prihodnje izhajala priloga »Glasova panorama«, ki bo na 12 straneh prinašala zanimivo berilo, radijski in televizijski spored, turistični informator itd. Mesečna naročnina je samo 75 din. Priporočite SOBOTNI GLAS svojim znancem in prijateljem. Naročnino lahko nakažete na bančno št 607-11/1-135 Kranj. Pri naročanju in plačevanju časopisa vedno navedite, da je to za SOBOTNI GLAS. Naročniki SOBOTNEGA GLASA seveda ne morejo biti deležni ugodnosti pri zavarovanju in oglaševanju, ki jih nudimo rednim naročnikom.

Iščemo nabiravce naročnikov za SOBOTNI GLAS. Za vsakega pridobljenega naročnika plačamo 75 dinarjev.

Prodajavec SOBOTNEGA GLASA pa dobijo 2,5 dinarja provizije za vsak prodan izvod časopisa.

Za vsa pojasnila se obračajte na upravo Glasa ali na našo podružnico na Jesenicah.

Ljudje in dogodki • Ljudje in dogodki • Ljudje in dogodki • Ljudje in dogodki • Ljudje in dogodki • Ljudje in d

Ze dalj časa na Dunaju zapo- haja 54 odstotkov v šest držav Skupnega tržišča. Rastóce carine v teh državah za države, ki niso vključene v to skupnost, pretijo izpodkopati osnove avstrijske blagovne izmenjave s tujino in Avstrijo pustiti za gospodarskim razvojem drugih.

Avstrijski žolčni kamni

logov. Zaposlenost avstrijskega kancera, ki je najprej preromal zahod in se po ugodnem počutju v Parizu že dan kasneje usmeril na vzhod, ni bila brez pomembnega političnega ozadja. Znano je, da Avstrijo ovirajo »žolčni kamni« gospodarskega značaja. Njeno gospodarstvo še več let hodi »rakovo pot« in nastanitve na Skupno evropsko tržišče bi bila rešilna bilka, ki so je na Dunaju želijo oprijeti. Prebivavci alpske republike imajo dovolj skrbi z gospodarskimi težavami. Trgovinska in blagovna izmenjava z zahodnimi državami sili Avstrijo, da išče pristnejših zvez s Skupnim tržiščem in gospodarsko zblíževanje s to skupnostjo. Okoli 70 odstotkov avstrijskega izvoza je usmerjeno v zahodno Evropo, od tega izvoza od-

z vzhodu, so bili precej različni. V zahodnih državah se je Avstrija zanimala za pogoje pristopa k Skupnemu tržišču, na vzhodu pa je skušala v Moskvi izprostiti odobrilev, da ji spriče deločili državne pogodbe, ki prepuščejo navezavo na skupino držav, ker se s tem križjo načela avstrijske nevtalnosti, ne bodo metali »polen pod nogo«. Še pred leti je bilo sovjetsko stališče glede pristopa Avstrije k Skupnemu trgu neprimerno bolj odklonilno in nelzprosno. Avstrijski kanceler Gorbach se je kljub opori na svojo palto počutil na moskovskem letališču nelagodno zaradi pretirane naloge, ki si jo je naložil na hrbet. To, kar sam ni mogel napraviti, je napravil Hruščev. Sovjetski premier je pogostenemu gosiu

z Dunaja nazdravil ob vsakem požirku s »Prost, kanceler!« Kmalu je priznal, da se ohlapni naslonilni na podonavske republike na Skupno tržišče ne bo več upiral, če se bo Dunaj omejil samo na blagovno izmenjavo z zahodnoevropsko gospodarsko skupnostjo in pustil politične cilje te skupnosti ob strani.

Namen avstrijskega obiska v Moskvi je bil s tem dosežen. Avstrijski kanceler je ob takim sprejemu zaposlil svojega zunanjega ministra, sam pa je odšel na pot po Sovjetski zvezi. V svojih izja-

vah je hvallil ruski duh in ruske iznajdbe, občudoval lepoto prostrane Sibirije in se na obisku pri rdečearmejskih zahvalni za dvakratno osvoboditev Avstrije: leta 1945 in 1955. Za zeleno mizo sta sedela zunanja ministra obeh držav in pripravljala listino, s katero se je Avstrija obvezala, da ne bo pdirala političnih ciljev Evropske gospodarske skupnosti.

Potrpežljivim Avstrijcem, ki se jim žolč ni razlil v dobi najhujšega sovjetskega nasprotovanja, je bilo to dovolj. Avstrijski žolčni kamni so postali lažji. Avstrija je

z uspehom v Moskvi ubila dve muhe z enim samim udarcem. S sovjetsko privolilivostjo si je najbolj zavarovala hrbtnice proti zahodu. Zdaj Avstrija ne bo več fista, ki bi kot nemočni stepec tipala okoli zahodne ograje, ampak bo skušala v razgovorih v Bruslju doseči takšne pogoje, ki ji vnaprej ne bodo zvezali rok in oči. Pri pogajanjih za bruseljsko okroglo mizo ji bo veliko pripomogel ugodni izhod pogajanj v Moskvi in sporazum, ki so ga v Kremlju dosegli.

ZDRAVKO TOMAŽEJ

Znameniti dvor Schönbrunn na Dunaju, kuhinja avstrijske politike, kjer pripravljajo politični jedilnik po nevtalnih receptih

Ljudje in dogodki • Ljudje in dogodki • Ljudje in dogodki • Ljudje in dogodki • Ljudje in dogodki • Ljudje in d

KOPICA USPEHOV

Nekaj podatkov o delu združenja rezervnih oficirjev in podoficirjev

Združenje rezervnih oficirjev in podoficirjev kot prostovoljna družbena organizacija je med drugim sprejelo tudi nalogo, da bo še nadalje čuvalo pridobitve ljudske revolucije in v tem duhu krepilo politično zavest in patriotizem svojih članov. Organizacija ne nehno skrbi, da se članstvo povečuje in da to aktivno sodeluje pri organizaciji izvenarmadnega izobraževanja prebivavcev. Prav tako ta organizacija pomaga tudi organom ljudske oblasti in JLA pri njih pripravih za obrambo domovine.

Rezervni oficirji in podoficirji so v letu 1961/62 dosegli mnogo uspehov. V našem okraju je bilo 184 strokovnih predavanj, ki se jih je udeležilo več kot 15.000 rezervnih oficirjev in podoficirjev. Ti so individualno rešili nad 2100 strokovnih nalog, kar je nedvomno lep uspeh. Tudi na strokovni časopis UROP je naročenih 98 odstotkov članov združenja. Predvideno je, da bo ob praznovanju 20-

letnice JLA napredovalo 320 rezervnih oficirjev. Rezervni starešinski kader je pokazal veliko zanimanje za partolne pohode, kjer so preizkusili

znanja taktike, topografije in streljanja. Te vaje so pokazale, da je povprečno znanje dobro. Pač pa se lepo vidi razlika med vojaškim in mirnodobnim oficirji. Mladi oficirji so namreč boljši v topografiji, medtem ko so starejši spretnješi v taktiki.

Omenjeno združenje je preteklo leto ob pomoči JLA organiziralo tudi posebno razstavo, ki jo je obiskalo nad 32 tisoč Gorenjcev. V sto kilometrov dolgem pohodu po partizanskih poteh pa je sodelovalo 1192 starih borecev in mladincev. Prav tako je združenje

organiziralo tudi številna politična predavanja in kulturne prireditve. V tem pogledu so bili najaktivnejši rezervni oficirji in podoficirji tržiške občine.

Tržiški oficirji in podoficirji bodo 22. julija obiskali novomeški garnizon, kjer se bodo seznanili s sodobno vojno tehniko. Iz Novega mesta bodo krenili v Metliko. Tu pa bo prijateljsko športno srečanje.

Nedvomno je bilo v preteklem času doseženih vrsta uspehov in prav zato je potrebno, da pohlvalimo tiste, ki delajo v oboru UROP in ki imajo zaslug za te uspehe. Napačno pa bi bilo, če bi videli samo uspehe in prezrli vse pomanjkljivosti. Mnogo mladih oficirjev namreč ni bilo nikdar na predavanjih in tudi v drugih političnih organizacijah ne sodelujejo. Premalo jih je tudi v streliških družinah, pri civilni varnosti in pri predvojaški vzgoji. Prav bi bilo, če bi Zveza borecev, Zveza komunistov in SZDB bolj kot doslej pomagali rezervnim oficirjem in podoficirjem pri njihovem delu.

V strokovnem časopisu »Glasnik« bo izšlo deset tiskanih tem kot posebna priloga. Tako bo lahko sleherni starešina spremljal program in morda tudi tisti tovariši, ki se sestankov ne udeležujejo. Dosednja predavanja pa bodo zamenjali s posebnimi seminarji, na katerih bodo aktivni oficirji pojasnjevali morebitna nerazumljiva vprašanja.

V maju in juniju 1963 bo tudi izpit v obliki testiranja vseh rezervnih starešin ne glede na to, ali so delali individualno oziroma se udeleževali seminarjev in praktičnih predavanj. Ocene bodo vpisali v kartone osebnih podatkov na komandi vojnega odseka. Doseženi rezultati bodo tudi merilo glede napredovanja oziroma za to, kdo izmed rezervnih oficirjev je lahko oproščen vojnih vežb. Omenjeni izpiti bodo obvezni.

Prepričani smo, da bodo rezervni oficirji in podoficirji naslednji 22. julij proslavljali še z večjimi delovnimi uspehi.

Obisk iz Indije

Kranj, 20. julija — Včeraj dopoldne je obiskala okrajni odbor SZDL v Kranju minister za delo in komunalne probleme indijske države Utar Pradeš (ta država ima okoli 80 milijonov prebivavcev) gospa Suketa Kripalani.

V razgovoru s predsednikom OO SZDL Martinom Koširjem in drugim predstavnikoma političnih in družbenih organizacij se je gospa Suketa Kripalani zanimala predvsem za vlogo SZDL pri reševanju ekonomskih problemov in za vlogo družbenega in delavskega samoupravljanja. Naša ureditev jo je zanimala predvsem s stališča iskanka naših lastnih poti v socializmu. Marsikatero naše izkušnje

lahko koristijo tudi indijskemu ljudstvu.

Po razgovoru v prostorih OLO je indijska gostja obiskala tovarno »Tekstilindus«, kjer se je pogovarjala s predstavniki delavskega samoupravljanja in političnih organizacij. Največ vprašanj je postavljala v zvezi z delitvijo dohodka, položajem delavcev, posebno pa je bila navdušena nad skrbjo za zaposlene žene pri nas in nad enakopravnostjo, za katero se v Indiji šele borijo.

Gospa Suketa Kripalani je med potovanjem po Evropi obiskala Jugoslavijo na povabilo zveznega izvršnega sveta. — M. S.

BELEŽKA

80 potnikov v avtobusu

Ko sem v ponedeljek dopoldne vstopil v avtobus škofjeloškega podjetja Transturis, ki ob 11.15 odpelje s kranjske postaje v Skofjo Loko, sem nehote pomislil na lankoletne avgustovske objave avtobusnih podjetij, češ da bodo hkrati s povišanjem cen voznicam omogočili potnikom lajdi bolj kulturez prevoz. Meni se teh obljub ne bi niti spomnil, če v avtobusu (pet minut pred odhodom) ne bi bilo toliko potnikov, da sem se s težavo zrinil mednje in ostal na stopnicah. Z mano se jih je v prepolni avtobusu prebilo še kakih šest, ki bi radi odpeljali, je nekatero »divja voznja« (posebno izrazita je bila na dvinskih) zabavala, medtem ko so drugi prepotni preklinjali avtobusni promet. In ko so ljudje na drugem, tretjem in četrtem stajališču že pričeli izstopati, se voza, ki je izdelan za mestni promet, ne pa za kakšne daljše razdalje, sem v avtobusu našel blizu 80 ljudi!; prostora v njem pa — kot vemo — ni za toliko potnikov.

Avtobusno podjetje bi utrpelo ob takih trenutkih na isti postaji oskrbel dva avtobusa in tako omogočiti normalen prevoz potnikov, ki so si z denarjem za voznico plačali celo sedež (tako vsaj avtobusna podjetja tolmazuje povišanje cen svojim uslužbencem ne pa prerivanje za stolišča). Prigotovo bi moralo prevzorno podjetje pri organiziranju rednih avtobusnih voženj upoštevati tudi tržne dni v mestih, ko promet dvojno naraste, in v zvezi s tem povečati kapaciteto prevozov. Tako bo med potniki manj kričanja (kot vidimo — čisto — upravičeno) na račun naših avtobusnih podjetij, ki jim mora biti prva dolžnost: skrb za čimudobnejši prevoz potnikov. — J. Zontar

Alkohol - krivec

V preteklih dneh se je moral pred okrožnim sodiščem v Kranju zagovarjati 20-letni Ivan Boštar, zaradi kaznivega dejanja, ki ga je storil v preteklem letu. Ivan Boštar je delavec v tovarni Savi in doma z Visokega. V prepiru je sunil očeta-pijanca, tako nesrečno

S sodišča

s kolom, da mu je izlil desno oko. Po daljši obravnavi, ki je prizadela sodnikom dosti težav, je bil Ivan Boštar obsojen na 10 mesecev zapora. Boštar je storil to dejanje iz neprevidnosti, ne naklepno.

Na Boštarsevem domu so bile že dolgo neurejene razmere. Oče se je vdajal alkoholizmu in na vrsti so bili stalni prepiri. Pri obravnavi se je izkazalo, da je oče s svojim pijančevanjem zapravil vse splošnovarje pri družini in si

nakopal sovraštvo. Domači so svojimi izpovedmi skušali so preiti obdvoženčev zagovor. Oče trdil, da je poškodovanec v hišo hinjal, kjer je prišlo do tega godka, sam zgrabil nek predmet in hotel napasti sina. Sin je v obrambi odrinil, tako da je oče omahnil in si ali ob ključku vrnil ali ob robu kuhinjskega poskodoval oko. To prikaževo se je izkazalo neverjetno. To priče, ki so hotele razbremeniti obdolženca, so se splošne v sprotna. Sodišče je sprejelo bolj prepričevalno izpoved poškodovanca in zavrglo obdolženčev zagovor. Sodniki so pri odločitvi upoštevali težko domnevno razmere, storičevno mladost in sedanjajo neoporečnost. Ivan Boštar ni storil to dejanje z namenom. To dokazuje dejstvo, da se je toženec, ko je videl, kaj se je z dilo očetu, hotel končati življenje. Vidimo, da je tudi v tem primeru ALKOHOL tisti, ki je povzročil žalostne posledice. J. F.

Ljudje in življenje na popriščih naše vstaje

(Dražgoše na prelomu časa)

Za minuto — dve smo bili iz Storžiča na Obranci in preko Pokljuke in Gorij na Rovtarici, dokler se nismo onstran Jelovice ustavili ob malih črnih pikah — Dražgoše! Seveda! Vendar brzine te poti ne ocenjujete z dosežki današnje letalske in raketne tehnike. Kraje smo preleteli zgolj s pogledi po starem, obrabljenem zemljevidu in pri tem s prsti označevali nekatere kraje, kjer je dozorevala naša ljudska vstaja pred 21. leti. Kot višek vseh teh vstaj, gibanj in revolucionarnih vrenj po naših krajih je potem, konec decembra sloviti Cankarjev bataljon v trodnevnem herojskem boju v Dražgošah od 9. do 11. januarja 1942 dokazal razpoloženje celotne Gorenjske in še širše okolice. Tam so se zbrali vsi tisti, ki so bili med prvimi obsojeni na smrt in na ponižanje, tisti, ki so slutili konec življenja in napredka, tisti, ki so se postavili v bran svobode. Pod smrekami je odjeknila njihova prisega in od takrat so bili pripravljeni na vse.

Oče uči sina kmetijskih del, h katerim sodi zlasti košnja. Ali bo sin res zavestno prevzel kmetijo in košnjo tudi ko bo dorasel in spoznal svet? To je neprijetna slutnja mnogih staršev v takih krajih

A Dražgošani? V tistih januar-skih dnevih so delili usodo s partizani. Se huje! Dražje kot partizani so plačali izid tistih bojev. Na spomeniku je imenovanih le sedem borcev tega bataljona, ki so takrat padli, medtem ko je v arhivih ZB označenih 42 talcev iz vrst domačinov samo ob tistem dogodku. Skupno s padlimi borci iz njihove vasi v NOV in skupno s pomrliimi v internacijah, pa je ta mala vas s 55 hišami dala 76 žrtev. Res, večino teh žrtev je terjalo naključje — zato ker si je Cankarjev bataljon izbral njihovo vas za trenutni počitek in organizacijsko okrepitve, zato ker so se Nemci prav v tistem času pripravili in odločili da »uničijo« partizane. Sleherna naša vas bi bila ob tistem času in ob takih pogojih sodelovala s partizani. Toda žrtve so žrtve! Slava jim!

Tako smo vajeni

ČESNJICA
JE OSTALA SPODAJ

Ob vsakem cestnem zavozu je bil razgled po dolini vse lepši. A izredno lepa je tudi vas Dražgoše. Morda najlepša, edinstvena v naših krajih — vse hiše so pravilno lepe, bele, z velikimi okni. Celo hlevi so tako lepo ometani in urejeni da se skorajda ne ločijo od stanovanjskih hiš. In povrh vsega tega še polno rož! Veliki gorenjski nagelji visijo z oken in balkonov. Plugi, brane, vozovi s steljo, to res več ne sodi v to okolje. Vas, ki je bila po osvoboditvi v celoti obnovljena z veliko skrbjo in spoštovanjem do teh ljudi, ta vas je dobila povsem drugačno obeležje.

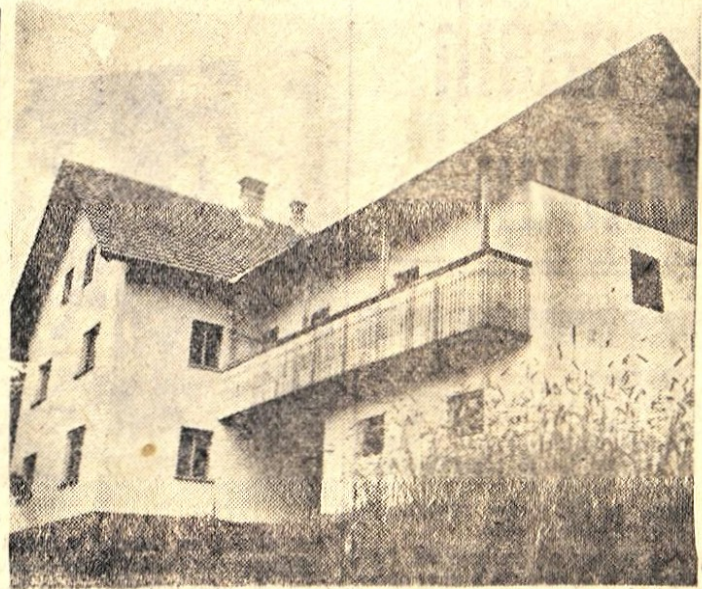
Okrepčevalnica Na Pečeh. Kar v dveh krajih v Dražgošah se clove lahko »okrepča«, a »pogostiti« se nima kje. Dve okrepčevalnici namreč opravljata gostinsko funkcijo v vasi.

Zena, gospodinja je bila prijazna. Peč je basala s trskami in vejcem. »Mi kar doma pečemo kruh. Tako smo navajeni. Kruh v trgovini ni dober. Pa tudi dobi se ga težko. Se v dolini imajo težave...«
To me je iznenadilo. Toda ob poznejšem sprehodu po vasi, ob pogovorih z ljudmi ob štedilnikih, na košenicah ob dišečem senu, sedeč na hloh pred hišo itd., sem se počasi prepričal, da je tista žena povedala povsem nekaj splošnega — značilnega za vse življenje v današnjih Dražgošah. Tako so navajeni! Življenje, običaji, način življenja in dela na strmih njivah in košenicah, vse to je ostalo nespremenjeno kot je bilo nekdanj, čeprav imajo zdaj nove hiše, ceste do vasi, elektriko itd.

Marija Habjan »pri Uzbic« je bila pri košnji. Tako kot mnoge družine so tudi pri njih po vojni

ostali brez moške roke. Njega mladega moža, očeta dveh malih otrok in tudi očima — oba moža iz hiše so Nemci ubili. Zenske so se morale sprijazniti z usodo: same so morale prijeti za sekuro, za kopačo in koso.

Danes pa je Marija ostala še bolj sama pri hiši. Matere ni več, sin se je odselil v dolino in prav na tej poti je hčerka Slavka. Ze sedem let je zaposlena v Česnjici. Le zvečer hodi domov. Toda naporno je to, pravi Slavka. S kolesom se pripelje do Rudnega in potem pa skoro uro hoda peš v krebler. Kakih 20 ljudi iz Dražgoš tako hodi vsako jutro rano v dolino: v Česnjico, Zelezniško... Popoldne pa se vračajo. Se več pa je tistih, ki imajo že za seboj to »prehodno« dobo, ki so se že povsem preselili v dolino in v rojstni kraj prihajajo le še večer-sih, ob praznikih, ob letnih počitnicah.

Ena izmed praznih, a tako prijaznih hiš — »Pri Kalendri«, v Dražgošah, kjer ni nobenega prostovoljca za stanovanje

1942, sama z malo hčerko, ki ji je bilo komaj 4 mesece. Po vojni se je morala sprijazniti s tem in se oprijeti dela, gospodarstva. Danes pa se imata s hčerko lepo. »Zvečer poslušava radio, ob nedeljah gremo kam z avtom.« Je povedala. Da, celo fičota imajo! Prijetno nas je to iznenadilo. In kako lepo urejen in opremljen dom! Samo zdaj nas nekaj strah-

Potem smo se spustili navzdol proti Rudnem, Česnjici... Mislil pa so ostale tam gori pri tistih ljudeh, pri lepih praznih hišah v naših zgodovinskih Dražgošah. In ob vsem se je vsiljeval neprijeten strah, strah praznih novih zapuščenih hiš. Niso mar te lepe prazne hiše znak neprimernega,

Izbojevana revolucija, v kateri so Dražgošani dali toliko žrtve, je prinesla novo življenje, nov polet razvoja in napredka, nove in lepše perspektive današnjemu in prihodnjim pokolenjem. Toda te spraznambe so občutne le v naši industrializaciji in ekonomskem razvoju, v družbeni ureditvi in podobno. V obliki dela in življenja v naših zgodovinskih Dražgošah pa izbojevana revolucija ni in ne more priti do bistvenih sprememb. Ljudje še prav tako kot nekoč obdelujejo male njive, sami pečejo kruh, prav tako kot nekoč delajo doma maslo in prav tako nakladajo seno na vozove, kot prikazuje posnetek našega fotoreporterja

Rezka in Mira sta grabili, obrabljali seno. Samo stari, 62-letni oče je še pri hiši za moška dela, pravi Rezka. Oba odrasla sinova sta odšla v dolino. Nihče noče biti na gruntu. Ne obnese se, pravijo. Niti na njihovi kmetiji, dasi imajo 6 krav, gozd! Mleka nimajo kam prodati! Zato iz njega v pinjah izdelujejo maslo. A tudi z maslom ni kam. Nekateri ga nosijo v Krpno, Kamor kdo more! Težko gre v denar.

Pri cerkvi smo srečali Maro Jelenc z grabljami na rami. Antonija, njena mama pa je doma povedala marsikaj iz prestane vojne in kasnejšega življenja. Tudi ona je ostala takrat, januarja

sijo zaradi gozdov,« je zatem povedala Antonija. »Pravijo da ne bo več tako kot doslej,« je dejala z določeno zaskrbljenostjo in marsikaj je bilo ob tem razumeti.

»Česnje šele sedaj komaj dozorevajo. In vodene so, slabe.«

Tako je pravila stara žena, ko smo se srečali. Pritoževala se je nad letošnjim vremenom, nad točo, ki je bila ondan in nas vabila na česnje. Potem pa je pravila o življenju v Dražgošah nekoč in danes. Vse gre v dolino. Mladi nečejo več gruntov. Ponekod so ostale doma same stare ženske. A ponekod niti teh. Nikogar več ni. Več je že takih primerov. »Poglejte tu Pri Kalendri« je dejala in pokazala skozi drevje lepo, veliko novo hišo. Nikogar ni v njej. Vsi so odšli.

Cudili smo se temu. Tako lepa in nova hiša in nikogar ni, kd bi bil pripravljen tam stanovati, živeti!

Ker je opazila, da se temu čudimo je povedala še za drug primer: »Za Kalisno.« Tam je bila prej skromna lesena hišica. Takrat v vojni je tudi ta zgorela kot vse. In kot vso vas so tudi to hišo obnovili — napravili so večjo, lepšo, zidano z velikimi okni in belimi pročelji. In danes? Prazno je tudi tam! V leseni hiši so se včasih ljudje dobro počutili, danes pa so drugačni časi — niti v lepi hiši v osameljenih Dražgošah nimajo obstanka.

Ob dišečem senu

PRIVOŠČILI SMO SI NOV SPREHOD.

Na Jelenšču, Na pečeh, Pri cerkvi — povsod so bile hiše prazne. Le tu pa tam je bil kdo doma. Seveda ne vse to zaradi preseljevanja v dolino, marveč zaradi nujnega dela zunaj. Muhasta vreme je grozilo in seno je bilo treba čimprej spraviti pod streho. Ustavljali smo se pri grabljicah, ob vozovih, ki so čakali na tovor, se igrali z otroki.

dragega spomenika današnje dobe? Bodo ljudje še silili v dolino in zapuščali Dražgoše? Vse današnje razmere dajo to slutiti. Kmetijstvo je bilo za te ljudi že zdavnaj le postranska stvar. Ze rodovi njihovih prednikov so v glavnem živeli od Jelovice: kot gozdni delavci, kot »furmani« in seveda v ne mali meri kot lastniki lepih gozdov. Toda v današnjih razmerah so vsi ti viri začeli usihati. Zlasti za lastnike gozdov. O tem strahu je pravila Antonija in mnogi drugi. In v tem prehodu je že narejen velik korak: ljudje, zlasti mladi, se selijo v dolino, se tam zaposlujejo... Nekdanja vas gozdarjev in kmetov ob vnožju Jelovice se počasi in neopazno spreminja v delavsko naselje. A še kot tako nima prihodnosti. To slutnja vsiljuje prazne hiše.

Ob pogledu iz doline

Pri Česnjici smo se znova ustavili. Bele hiše z rdečimi strehami po zelenem strmem pobočju so se zdele še lepše kot sicer. In da so te hiše začele ostajati kot spomeniki prestanih represalij teh ljudi, kot spomenik izbojebane revolucije, spomenik novega časa? In vendar je tako. Naša skupna skrb z obnovljeno, lepšo vasjo, da bi tem ljudem dali priznanje za njihove žrtve, vse to ostaja v zraku. Tudi tovarna, delavnica, obrat nekega podjetja, ki naj bi v Dražgošah zaposlil ljudi, tudi to bi bila le trenutna, sentimentalna rešitev, ki bi jo ekonomska zakonitost čez čas ovrгла in izrodila v še večji, nekoristen spomenik časa. Niti njihova žaga nima več perspektive in ekonomske računice. O tem so se prepričali celo mnogi domačini in se sprijaznili z novim časom.

Čas, življenje in zakonitost razvoja podirajo in brišejo za seboj vse, kar je bilo umetno postavljeno. A to se najlepše vidi v praznih dražgoških hišah, na poprišču naše vstaje.

KAREL MAKUC

Vstaja obsojenih

(Nadaljevanje s 1. strani)

ustanovljena v tem predelu dva vojni revolucionarna komiteja. V Hričevskem komiteju za jesensko območje so bili španski borec, komunist Jože Grešorič, Polde Stražisar, Ivan Bertonec (edini preživel), Alojz Hrovat in Jože Azman. Prav tako so bili v vojni revolucionarnem komiteju za kranjsko območje sami prežekušeni stari komunisti: Franc Vodopivec, Franc Mrak, Franc Narinik, Rudi Papež in Jože Janežič.

Sedemnajstega julija 1941 so se zbrali na Voščicah pod Malim Grešorjevcem na Jelovici člani vojnega revolucionarnega komiteja za leseni in Kranjski medtem, ko se člani iz Tržiča sestanka niso mogli udeležiti. Pospvetovanje je vodil Stane Zagar, ki je bil član CK KP Slovenije.

Glavni skedici:

Vse ilegalce in partizanske skupine je treba povezati v čete in bataljone. Vstaja naj začne 27. julija. Preskrba partizanskih enot ne sme sloneti na inkvizicijah, še manj pa na individualnem odhajanju v dolino in obiskovanju ljudi, marveč je treba hrano zahtevati preko odborov OF in ilegalnih organizacij na terenu, ki so že ustanovljene.

Vzporedno s tem je treba začeti z večjimi akcijami in s tem dvigati razpoloženje ljudi ter njihovo zaupanje v partizanske enote. Tako je treba pripravljati množice na sodelovanje ob splošni vstaji.

Do vstaje je najprej prišlo v kamniškem predelu. Tam so imeli še poseben sestanek 19. julija z ilegalci in prvimi oboroženimi partizani. Govorili so o sklepih vojnega revolucionarnega komiteja na Vodiški planini ter o smernicah Glavnega poveljstva Slovenije o začetku splošne vstaje. In prav tam so sklenili, da bodo že pred določeno vstajo, in sicer 22. julija likvidirali tri izdajavce, ki bi, kot so sodili, lahko ogrozili ali preprečili dogovorjeno vstajo. Naslednjega dne so se zbrali še ilegalci iz Pirnič, Tacna, Skaručne in iz Sel. V sklopu teh priprav je šmarogorska partizanska enota, ki je bila že organizirana, na cesti med Taenom in Smartnikom 22. julija tudi izstrelila prve strele na sovražnika in se ta organizirana akcija zaprisežene partizanske enote šteje kot začetek vstaje.

Čeprav dan vstaje po naših krajih ni označen z večjimi udarnimi akcijami, kot je to bilo v kamniškem območju, pa je vendarle v tistem času prišlo do vse števil-

nejšga odhoda v ilegalo in do ustanavljanja oboroženih partizanskih enot. Do konca julija je tako nastala Tržiška in druga kranjska četa pod Storžičem, na Mohorju so se zbrali delavci iz Kranja in okolice ter ustanovili 1. kranjsko četo, na Jelovici je bila ustanovljena Jelovska in Poljanska četa. Prav tako je bila 28. julija ustanovljena Jeseniška četa z dvema vodoma: na Mežaklji in pod Stolom. V Bohinju je bila nastala partizanska skupina že v juniju, ko so šli v ilegalo trije komunisti: Jože Azman, Ivan Zupanc ter Tomaž Godec. V mesecu juliju so se tej skupini začeli pridruževati še drugi ilegalci, ki se doma niso počutili varne pred aretacijami in drugimi represalijami s strani Nemcev. Tako je tam nastala Bohinjska četa, ki je imela svoje taborišče nad vasjo Nomenj. Na podoben način je nastala Tržiška četa 26. julija. Prvi ilegalci iz Tržiča so se začeli zbirati pod Kriško goro že konec junija. Nekateri vidni organizatorji delavskega gibanja, komunisti, so šli v ilegalo že 25. junija. To so bili: Tonka Mokorel, Stanko Bečan, Peter Ahčin, Stanko in Peter Usar, Jože Janežič, Tone Sprajcar, Ludvik Janežič, Peter Debeljak, Tine in Lojze Teran, Janez Perko, Ivan Stucin in nekateri drugi. Ko je bila na Vetrnem

vrhu 26. julija zaprisega njihove čete, je v njej bilo 30 borcev.

Iz Kranja je 25. julija odšlo kakih 60 delavcev v partizane. Zlasti živahno je bilo na Jesenicah. Tamkajšnje vodstvo je zvedelo za nakane Nemcev, da bi aretirali večje število komunistov in političnih delavcev. Zato so jih 22. junija obvestili o preteči nevarnosti in jim svetovali umik v ilegalo.

Tako so nastale partizanske enote. Konec julija je bilo na tem območju pet partizanskih čet ter manjša partizanska skupina nad Bohinjem. Vse te čete pa so se 4. oziroma 5. avgusta povezale v dva bataljona. Pod Storžičem je bil ustanovljen Kranjsko-tržiški oziroma Storžički bataljon, v katerem je zapriseglo 63 borcev. Na Jelovici pa so se zbrale skupine z desne strani Save s 120 borci ter ustanovile Cankarjev bataljon.

Sledila je neuspela akcija na Begunje, krvavi dogodek pod Storžičem, kjer je bil napaden Storžički bataljon. Približno 400 Nemcev pa je hkrati zasledovalo Cankarjev bataljon na Jelovici, kjer je prišlo 8. avgusta v Kotliču do krvavega boja. Vse to je povzročilo določeno stagnacijo v zbiranju partizanskih enot. Vendar pa so izkušnje te, prve vstaje pred 21. leti omogočile načrtnije priprave za kasnejši, še množičnejši val vstaje, ki je sledil v decembru istega leta in se ob vsestranskem sodelovanju prebivalstva nadaljeval do končne zmage. (Iz arhivov in dokumentacij zbral in priredil K. Makuc)

Iz naših komun

Na kratke

● Zvedeli smo, da bodo predvidoma že danes popoldne, za gotovo pa jutri, če bo le ugodno vreme, skakali iz letala v blejsko jezero zagrebški padavci. Zakaj, za osvoboditev srebrne in zlate »C« značke so pogojili skok v vodo.

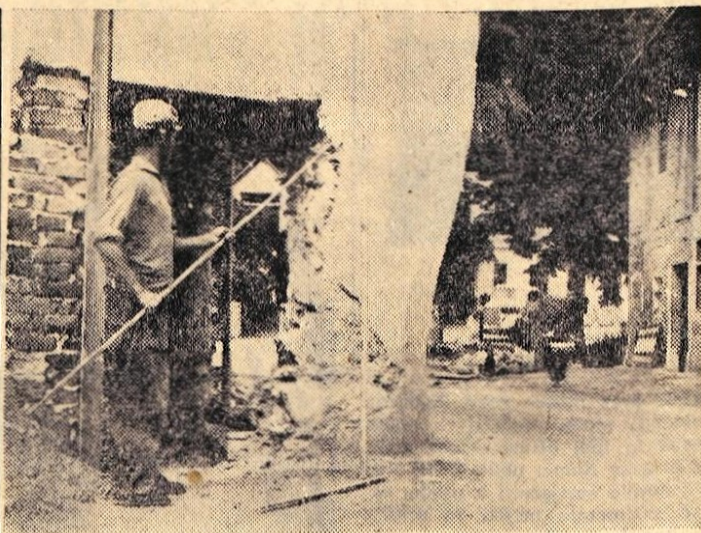
● Turistično društvo na Posavcu je pripravilo 2 novi opozorilni tabli za svoj dom na Brdu, ki jih bodo postavili na odcepih ceste za Brdo, brž ko bo to odobrilo Cestno podjetje Kranj.

● Te dni je Komunalna uprava iz Radovljice asfaltirala avtobusni izogibalščiči na postajališču pred hotelom »Union« na Bledu, tako da potniki ne bodo več požirali prahu. — »Kaj, ko bi se še drugod take kole zmotili?« — je pripomnil eden izmed šoferjev.

● Po ureditvi prostorov v radovljiški graščini, ki jih je zasedal DOZ, so danes v le-teh naslednje občinske institucije: zavod Delavska univerza, občinski odbor Zveze borcev, ONZ z matičnim uradom in osek za gozdarstvo.

● V prihodnjem tednu bo v festivalni dvorani razstava idejnih predlogov za urbanistično ureditev središča na Bledu.

● Pri »cajhnovem jez« v Bodeških tabori že druga izmena pripadnikov predvojaške vzgoje, predvsem delavsko-kmečke mladine. V obeh izmenah se bo vrstilo okoli 200 pripadnikov predvojaške vzgoje iz radovljiške komune.

Tale ovinek na Češnjici v Selški dolini je zaradi slabe preglednosti oviral promet. Sedaj bodo cesto na tem delu razširili za dva metra, tako da bodo odrezali vogal kmetijske zadruge. (Foto: F. Perdan)

Jutrišnji praznik v loški občini

Osrednja prireditev ob dnevu vstaje slovenskega naroda v Skofji Loki bo danes zvečer, torej na predvečer praznika, v domu Svobode. Tu bo tradicionalna akademija s slavnostnim govorom in kulturnim programom, ki jo je pripravil občinski odbor ZB NOV. Na njej bodo nastopili recitatorji igravske skupine domačega prostetnega društva in pevci iz Virmaš. Jutri ob 19. uri pa bo godba na pihala škofjeloške Svobode na Mestnem trgu izvajala promena koncert.

Občinska odbora SZDL in ZB NOV sta poslala vsem svojim krajevnim in terenskim organizacijam priporočilo, naj za dan vstaje pripravijo manjše proslave, uredijo grobišča in spomenike padlih borcev, medtem ko bodo sindikalne podružnice podjetij organizirale za svoje člane izlete v znane partizanske kraje. Mladina bo danes na okoljskih hribeh zakurila kresove, jutri pa bo medse sprejela nekdanje borce, ki bodo pripovedovali o bojih v času narodnoosvobodilne vojne.

Med posameznimi krajevnimi proslavami bo zlasti svečana v Zmencu, kjer bodo jutri prekopal

Kaj je ugotovila komisija, v obrtnih, gostinskih in prometnih podjetjih?

Pot do racionalnejšega izkoriščanja proizvodnih zmogljivosti

TUDI V TEH PODJETJIH SO PONEKOD OSEBNI DOHODKI PRESEGLI REALNE EKONOMSKO UTEMELJENE MEJE

O ugotovitvah in rezultatih, ki jih je dobila komisija za izvajanje predpisov o delitvi čistega dohodka pri proučevanju podatkov iz zaključnih računov industrijskih, trgovskih, gradbenih in komunalnih podjetij, smo v našem listu že poročali. Tokrat pa lahko nekoliko konkretnije pogledamo, kaj je ugotovila omenjena komisija v obrtnih, gostinskih in prometnih gospodarskih organizacijah.

Za obrt v kranjski občini je značilno, da je zelo razdrobljena. Isto velja tudi za gostinstvo. V

majhnih gospodarskih organizacijah posamezni faktorji proizvodnega procesa ne morejo biti smotno izkoriščeni. To se kaže tudi pri razmeroma nizkih osebnih dohodkih; zlasti za tista delovna mesta, ki zahtevajo precejšnjo strokovnost. Zato komisija meni, da bi bilo smotno, da bi se ta majhna podjetja reorganizirala. Tako bi namreč lahko dosegli racionalno izkoriščanje proizvodnih zmogljivosti. Zboljšali bi lahko tudi organizacijo dela, zmanjšali število vodilnih uslužbencev, ekonomska moč podjetij pa bi se povečala. Ta bi bila ustvarjena tudi osnova, da bi se osebni dohodki v obrtni dejavnosti vskladili z enakimi delovnimi mesti v industriji. Trditve o razdrobljenosti obrtne dejavnosti naj potrdijo podatki, da je v kranjski občini šest podjetij, ki imajo do deset zaposlenih, sedem podjetij od deset do petdeset, tri od petdeset do

sto in dve podjetji z nad sto zaposlenimi. Mogoče ne bi bilo odveč razmisлити o tem, da bi ta podjetja reorganizirali tako, da bi vsa obrtna podjetja gradbene stroke priključili k enem izmed gradbenih podjetij. Vsa proizvodna obrtna podjetja pa naj bi se spojila s sorodnimi podjetji v industriji. Za nadaljnja dela na reorganizaciji bi bilo potrebno izdelati posebne analize, ki bi točneje in konkretnije pokazale ekonomsko utemeljenost posameznih ukrepov.

Komisija je ugotovila, da je izmed 27 obrtnih, gostinskih in prometnih podjetij osem gospodarskih organizacij izplačalo preveč sredstev za osebne dohodke.

Steklarstvo Kranj je svoje visoke osebne dohodke utemeljevalo s povečano delovno storilnostjo. Komisija pa je menila, da ti osebni dohodki le niso samo zasluha povečane delovne storilnosti, zato je predlagala podjetju da naj poišče najprimernejšo pot, da bo letos preteklo leto preveč izplačane osebne dohodke nadoknadilo. Prav tako mora letos nadoknaditi preveč izplačane dohodke tudi Brivsko-frizerski salon Kranj. Analize so pokazale, da so preveč osebnih dohodkov izplačali tudi Obrtno podjetje Cerklje, Puškarna Kranj, Instalater Kranj, Elektrotehnično podjetje Kranj, Remont čevljiarskih strojev Kranj in Agroservis Kranj. — P.

Razstava ob 22. juliju

Kranjska gora, 21. julija — Jutri dopoldne bodo tu v prostori osnovne šole, v počastitev vstaje slovenskega naroda, otvorili razstavo pod naslovom »ZGORNJE SAJSKI MOTIVI«. Razstavo prireja kranjskogorsko turistično društvo, na njej pa sodeluje E. W. Belač. Razstava bo odprta od 22. julija do 10. avgusta in si jo vsak dan lahko ogledate od 8 do 12. ure in od 15. do 18. ure.

M. Z.

Delovna akcija na Češnjici

Krajevna organizacija Socialistične zveze Češnjica v Selški dolini je v minulih dneh organizirala prostovoljno delovno akcijo za zgraditev primernejšega avtobusnega postajališča kot pa so ga imeli doslej. Delovna akcija, ki je trajala teden dni, je zelo uspešna, saj je v njej sodelovalo 80 odstotkov vseh tamkajšnjih članov SZDL. Ker pa bodo to postajališče koristili tudi prebivalci okoljskih vasi (Podolnica, Dražgoše, Rudnega), so tudi ti prispevali del sredstev za dograditev te postaje, ki bo nekako zidano izogibalščiče. — Prebivalci Češnjice dobro vedo, da škofjeloškem avtobusnemu podjetju Transurist prevozi potnikov v Selško dolino pomenijo precejšen del dohodka, zato so tudi nanj naslovili prošnjo za pomoč pri izvajanju te res koristne akcije. — Z.

Za sistematičnejše delo

Te dni je bil na Jesenicah posvet predstavnikov smučarskih klubov ter nekdanjih znanih tekmovalcev, ki ga je organizirala Zveza za telesno vzgojo pri ObLO Jesenice. Tu so govorili o veliki tradiciji smučarskega športa na področju jeseniške občine, hkrati so ugotovili, da so današnji uspehi smučarjev z jeseniškega konca precej manjši, kot so bili nekdanj. Na posvetovanju so bili mnenja, da bo treba nujno poiskati ustrezno rešitev za smotnejše delo v posameznih klubih in društvih, večji meri izkoriščati bogate izkušnje starejših tekmovalcev in najti ukrepe, ki bodo pripomogli k množičnemu smučarstvu na Gorenjskem.

V razpravi, ki je bila objektivna in samokritična, so sklenili, da bo

do še tesneje sodelovali s šolami in začeli s sistematičnimi in stalnimi treninji vrhunskih tekmovalcev.

Jutri na Jesenicah tekme v skokih v vodo

V počastitev dneva vstaje je organiziral plavalni klub Jesenice tekme v skokih v vodo. Tekme bodo na jeseniškem kopališču jutri dopoldne in popoldne. Najboljši jugoslovanski skakavci se bodo pomerili za memorial Branka Zihlerja. Letos je ta prireditev prva na kopališču in je zanjo veliko zanimanja. Dopoldanski skoki bodo ob 11. uri, popoldanski pa ob 16. uri.

Polde Ulaga

CEPRAV LETOSNJE POLETJE GLEDE VREMENA NE ZASLUZI POHVAL IN JE S TEM V ZVEZI TUDI ŠTEVILO PLATNENIH HISE V NARAVI PRECEJ MANJŠE KOT PREJŠNJE LETO, JE VENDAR DOBA TABORENJA SEDAJ V ZENITU. NA PROSTORIH ZA TABORENJE HITRO RASTEJO PLATNENE HISE

Na jeseniškem občinskem ljudskem odboru so

ukinili 15 delovnih mest

Na občinskem ljudskem odboru na Jesenicah so imeli doslej skupaj 148 delovnih mest, in sicer 113 rednih, 14 honorarnih in 21 pripravniških.

V zvezi s posvetovanjem predsednikov občinskih ljudskih odborov kranjskega okraja in zaradi proračunske štednje ter zaradi doslednega izvajanja zakona o organizaciji uprave ljudskih odborov, so tudi na jeseniškem občinskem ljudskem odboru zmanjšali število delovnih mest. To se je najprej zmanjšalo za 23, in sicer za 15 rednih, 2 honorarni in 6 pripravniških mest.

Pri jeseniškem občinskem ljudskem odboru so ustanovili zaradi

boljšega stika z državljanji samostojen zavod katastrski urad. Ta ima štiri delovna mesta, in sicer 3 so določili na novo, 1 mesto geometra pa so prenesli iz oddelka za gradbene in komunalne zadeve. Ukinjen je bil tudi center za izvenarmadno vzgojo na Jesenicah, zato so dve delovni mesti, snažilke in skladiščnika prenesli v pristojnost oddelka za narodno obrambo. V oddelku za notranje zadeve so ukinili dve delovni mesti, in sicer referenta za volilni imenik in evidentarja pri referentu za promet, na novo so uvedli delovno mesto strojepiske. V oddelku za finance - osek za proračun, so zaradi uvedbe do-

stavnega knjigovodstva za državno upravo in razširitve poslov, povečali število delovnih mest od 5 na 6. Torej na novo so uvedli delovni mesti knjigovodje in likvidatorja, ukinili pa so delovno mesto referenta za pošojila in sklade.

Tako je sedaj v upravnih organih občinskega ljudskega odbora Jesenice 133 delovnih mest, in sicer 104 rednih, 14 honorarnih in 15 pripravniških. V celoti se je število delovnih mest zmanjšalo za 15. — M. Z.

Prvič na meji

Nepopisno doživetje puljskih pionirjev

Med puljsko in trziško občino obstaja dogovor o izmenjavi otrok za letovanje. Tako je te dni v Trziču na desetdnevem letovanju deset pionirjev iz Pule, ki so bili pretekli četrtek na izletu na vrhu ljubeljskega prelaza, kjer so se prav v tistem času vrstili mimo carinikov avtomobil za avtomobilom z najrazličnejšimi oznakami držav.

Voznja na Ljubelj je bila za puljske pionirje edinstvena v življenju. Ovinek za ovinkom, 34 stopinj strmice in močno brenenje avtobusnega motorja. Pionirji so prebledeli, brez besed in skoraj malce prestrašeni zapuščali avtobus. Po krajšem presledku so v en glas rekli: »Se malo, pa bi bilo čudno. Se sedaj se mi kar vrti.« Vendar dolgo le ni bilo treba čakati, da so se pionirji razživeli. Pogovori med njimi pa so bili prav zanimivi. Tonči Hočvar je rekel: »Nikdar si nisem znal predstavljati, da je Jugoslavija tako velika. Ko sem jo v šoli primerjal na zemljevidu z nekaterimi drugimi deželami, se mi je zdela tako majhna, zdaj pa sem se moral tako dolgo voziti, da sem prišel do meje.«

Divna Cabrić je svojim tovari-

šicam takole pripovedovala: »Prelepo. Nepozabna narava. In ta zrak!«

Vprašal sem jo, če pogreša morje. »Kje neki,« mi je odgovorila. »Lepšega, kot je tu, ne more biti, razen tega pa sem prvič videla v Trziču plavalni bazen in se v njem tudi kopala.«

Med vsemi je bila najbolj govorna Biserka Kern: »Takoj ko sem prispela v Trzič, sem pisala mami, da sem srečno in zdrava pripotovala. Danes pa ji bom morala še enkrat pisati. Kaj, se ne vem? Vse je tako lepo.« — B. F.

Sodelavcem Glasa

Sodelavce obveščamo, da bomo v prihodnje glede na odlok, ki je bil objavljen v U. listu št. 23 — 6. junij 1962 — lahko nakazovali honorarje na našo ziro računo. Zato prosimo, da nam sporočite številko svojega ziro računa pri komunalni banki.

Tiste sodelavce pa, ki jim po uredbi ni potrebno odpreti ziro računa, prosimo, naj nam pošljejo izjave, da tega niso dolžni storiti.

Varstvo otrok v ospredju

Ze dije se je stanovanjska skupnost center v Trziču zavzemala za varstvo otrok tistih staršev, ki so zaposleni. Z dograditvijo novega stanovanjskega občinskega bloka pa so zadevo glede tega v omenjenem predelu Trziča lahko

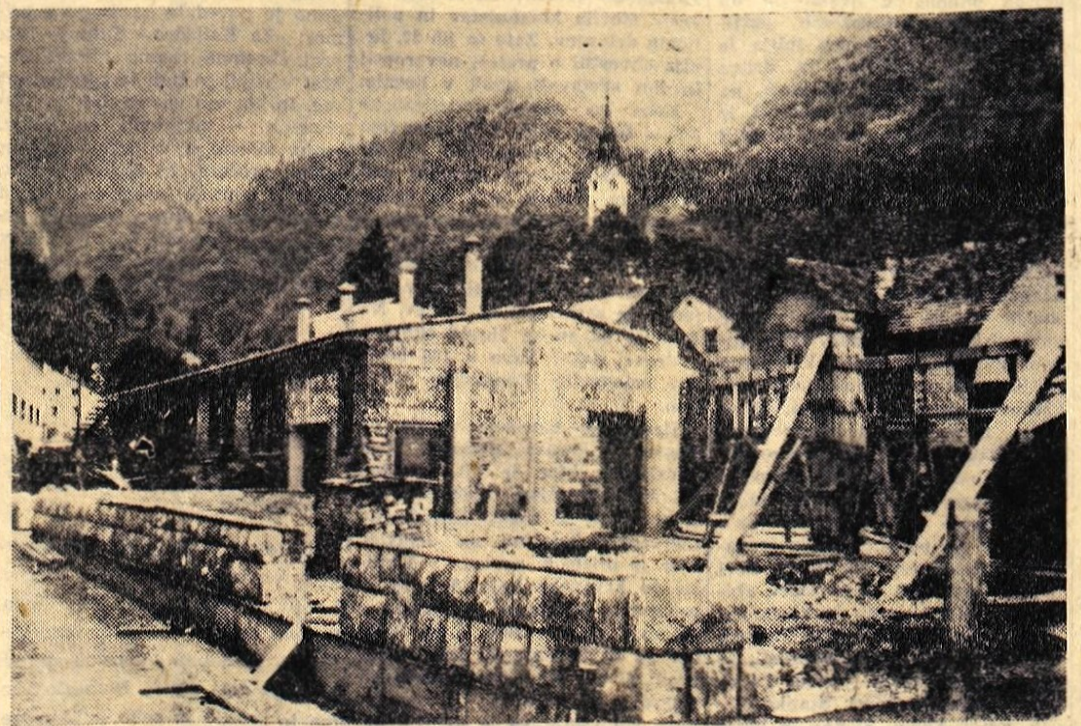
rešili. Skupnost je dobila prostor, v katerem bo lahko v oskrbi 30 otrok. Vrtec, če ga že lahko tako imenujemo, bo v sklopu trziške vzgojno-varstvene ustanove. Dostojno je bilo med starši za novo pridobitev že precejšnje zanimanje, interesenti pa glede tega še lahko dobe vse potrebne informacije v pisarni stanovanjske skupnosti center vsak ponedeljek in sredo od 9. do 12. ure ali pa v petek od 15. do 18. ure.

Jeseniški brigadirji za dan vstaje

Brigadirji v jeseniški občini bodo letošnji 22. julij, dan vstaje slovenskega naroda, proslavili zelo slovesno. Organizirali bodo srečanje z mladimi graditelji kranjskega centralnega športnega stadiona. Brigadirji z Jesenic, Kranja in Kranjske gore se bodo na Jesenicah pomerili v najrazličnejših športnih panogah, zvečer pa bodo pripravili skupni kulturni program. — M. Z.

O novem zakonu o zdravstvenem zavarovanju

Jesenice, 20. julija — Včeraj je jeseniška delavska univerza organizirala posvetovanje s predavatelji, ki bodo imeli v teh dneh po vseh delovnih kolektivih v jeseniški občini predavanja o novem zakonu o zdravstvenem zavarovanju. Razen tega bodo predavatelji seznanili člane delovnih kolektivov o organizaciji te službe pri nas na Gorenjskem. Danes se bodo o tem pogovorili tudi na seji predsedstva občinskega sindikalnega sveta Jesenice. — M. Z.

V zadnjem času spreminja svoj zunanji izgled tudi Kropa. S porušitvijo hiše, v kateri je bila trgovina, bo odpravljeno »ozko grlo«, hkrati pa se bo ponudil pogled na nove prostore podjetja »UKO«, v katerih bo ključavničarski obrat. Na sliki: K novemu poslopu bo »UKO« prizidal še en del, kjer bodo izložbe, v le-teh pa razstavljeni njihovi izdelki.

UKRADENI OTROCI

Pred kratkim je izšla pri založbi »Borec« dokumentarna razprava Staneta Terčaka »Ukradeni otroci«. Knjiga izšerpno obravnava nasilna prese-ljevanja Gorenjcev in Stajarcev ter usodo naših otrok v tujini. Iz knjige smo ob Dnevu vstaje po-zveli krajši odlomek:

Otrok Jože Pajer, visokošolec v Ljubljani, doma iz Hrušice 7 pri Jesenicah, je bil sam izseljen v otroška taborišča. Očeta so mu kot talca ustrelili Nemci dne 27. julija 1942, njegovo mater pa od-gnali v taborišče smrti Auschwitz. Pri-poveduje nam:

»Dva dni pred napadom Nemci-je na Jugoslavijo je vdrila preko Karavank skupina petokolonašev v esesovski uniformi. Njihova naloga je bila, prepričati minir-anje karavanskega predora. Granir-je so napadli ob 2. uri zjutraj, a so bili odbiti. Naši so jih to-tem stran vselej nekaj tudi ulovili. Pri tem so je posebno odlikoval Lo-je Levstik, ki je s svojo skupino ujel 10 petokolonašev v popolni vojni opremi. Naši so naslednje jutro minirali predor. Dan za tem, bilo je 6. aprila 1941, pa sta se dopoldne ob deveti uri pripeljala na motorjih proti Hrušici dva nemška vojaka. Pri nas, kjer je bila gostilna, sta se ustavila. Eden izmed njih je priložil pu-ško k motorju. Moj oče, ki je stal pred hišo, je vzel prislono puško in jo začel ogledovati. Ko je drugi Nemec to videl, je takoj potegnil revolver, ga naperil na očeta in štel: »Eins, zwei...« Te- da je nekdo zavpil nekaj po nemško in Nemec je povelil re-volver. Mama in jaz sva vsa odve-venela stala na vežnem pragu in gledala prizor.

To so bili prvi usodni trenutki, ki so se mi desetletnemu dečku vgnanili globoko v spomin. Čez kakšno uro po tem dogodku so pri-šli še nemške in nato še italijan-ske čete, ki so se valile v dolgih kolonah kar tri dni mimo naše hiše.

Prvi oddelki, ki so se ustavlja-li, so nas že skoraj pomirili. V naslednjih kolonah pa je bilo precej korozivnih Slovencev in ti so nam povedali, da se nimamo nadejati ničesar dobrega, ker prihajajo za njihovi gestapovci.

Res, ništa minila dva meseca, že smo morali na Jesenice, kjer so nas preimenovali - dobili smo nemška imena in primke. V tem času so se začele pri nas že prve sabotažne akcije in kmalu nato so padli prvi talci na Gorenjskem.

V tem času so se pri nas večkrat zbrali aktivisti, ker je bila gostilna za to primeren kraj. Med njimi so bili tudi taki, ki so bili »pregovorni« pri zasliševa-njih v zaporih. Tako so policisti in gestapovci dne 10. julija 1942 zvečer pridrveli z avtomobili v Hrušico, obkolihi nekatero hiše in le ta večer odpeljali glavne vodi-čaje oziroma njihove družine. V tej noči so odpeljali Brančovo, Krivočovo, Gorjančevico in Ambro-zičovo družino, a tudi mojega očeta in mamu. V hiši smo ostali le še bratranec Maks, natakari-ka Kati in jaz...
 Arretacije naših ljudi po Go-renjskem so se nadaljevale. Dne 17. julija 1942 ob 6. uri zjutraj so Nemci obkolihi Hrušico in aretir-ali 29 družin, ki so štele okoli 130 ljudi, med temi je bilo 39 otrok. Zbirališče vseh aretirancev je bilo v naši gostilni. Vse moške,

stare nad 17 let, in nekaj žena so takoj odpeljali v Begunje, nas ostale pa v Sentvid pri Ljubljani. Ta dan sem bil jaz zadnji aretiranec iz Hrušice. Dodelili so mi posebnega stražarja, da bi jim ne pobegnil. Kar doma v gostilni me je značilno jesenjski gestapovec Druschke prišel zasliševati. Od mene je zahteval, naj mu poka-žem skrivno zalogo hrane in pi-jake za partizane. Dejati mi je, da je mama naročila, naj mu skri-vašice pokažem. Odgovoril sem mu, da za to skrivališče ne vem in naj pripelje mamu, da jim ta pokaže skrivališče. Za moj odgo-vor sem prejel dve krepki zaus-nici. Nato je prišel zasliševati našo natakaričo Kati. Ker ni ni-česar povedala, čeprav je vedela za to skrivališče, ji je med pre-tepanjem izbil dva zoba.

Ob slovesu mi je vsa krvava naročila, naj bom previden. Hleb kruha in nekaj salame sva si raz-delila kot zadnjo popotnico, pre-den so naju odpeljali iz domače hiše. To je bilo tudi vse, kar sva lahko vzela s seboj.

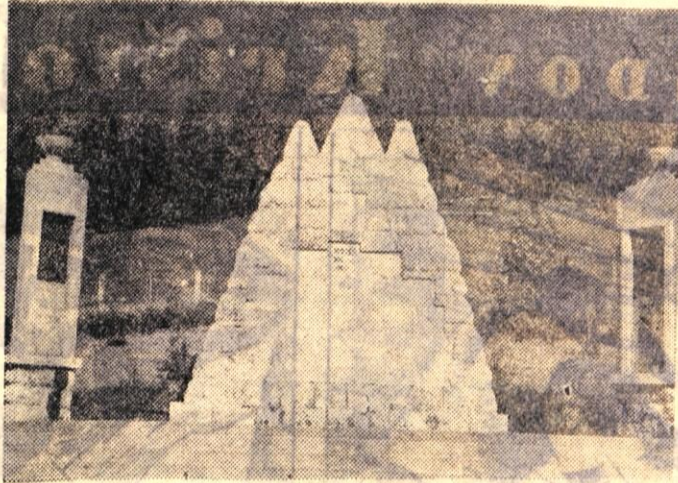
Ko sem tako s kosom kruha v roki stal ob točilni mizi v gostilni ob stražniku, je prišel mimo na-ju neki nemški oficir in vprašal stražnika, kaj stoji tam. Dejati mi je, da me straži. Poklical je gestapovca Druschkeja in ta mu je dejal: »Razmislite, tudi mali banditi pójde z nami.«

Bil sem sam. Maksa in Kati so med tem časom že odpeljali v Begunje. Pojavil sem se na vratih salona, kjer so bile ostale družine, namenjene v Sentvid. Več družin me je povabila, naj se jim pridružim. Pristopil sem h Kavalarijem, katere sem naj-bolje poznal. Po dolgem čakaju so nas odpeljali v Sentvid v bivše škofove zavode, kjer je sedaj ka-sarna Borisa Kidriča. Tja smo dospeli okoli 14. ure popoldne. Ta dan so Nemci vozili aretirance z vse Gorenjske, predvsem matere z otroci. Nekaj ljudi med njimi je bilo celo ranjenih. Neke mami iz Moravé je bila ranjena skozi vrat. Nemci ji niso nudili niti bolniške nege. Ljudje iz Moravé so prinesli male otroke kar v koših.

Pretrsljiv je bil za nas upor-nike 27. julij 1942. Ta dan so na Hrušici ustrelili 46 talcev, med njimi tudi mojega očeta in brat-ranca Maksa. Kaj se je zgodilo z mamu, nisem vedel. Ta negoto-vost me je najbolj pekla. Kasneje so jo iz Begunj odpeljali v tabo-rišče Auschwitz. Natakaričo Kati so izselili v Bamberg pri Nüren-bergu, kjer je ob velikih bombnih napadih izginila za njo vsaka sled.

Dne 19. septembra 1942 je od-šli naš transport. Dve uri pred od-hodom so prignali iz Begunj pre-ostale žive moške, ki niso padli kot talci, da jih priključijo naše-mu transportu. Na železniški pos-taji v Sentvidu smo ostali več ur, dokler niso vseh porazdelili. Ves ta čas so nam ljudje iz Sen-tvida nosili hrano v velikih jerba-sih. Vsi smo se jim s solznimi očmi zahvaljevali.

Naš transport je odšel iz Sen-tvida šele ob 21. uri zvečer preko Jesenic-Münchena v Starenberg. V tem taborišču je skrbelo zame družina Dolžan. Bili so mi drugi starši. Med njimi sem se počutil dobro, tudi lačen nisem bil. Vse to pa ni trajalo dolgo. Po nekato-dveh mesecih je prišlo povelje, da je treba otroke brez staršev poslati v posebna otroška tabori-šča. V taborišču Starenbergu sva bila samo dva taka otroka - France Ambrožič in jaz. Mislim, da je bilo to konec novembra, ko so naju odpeljali iz taborišča Starenberg v neko taborišče, ka-terega ime sem pozabil. Tam sva bila kakih dvajset dni. Spomin-jam se samo tega, da so bile tudi tam družine z otroki. Tudi te slo-venske družine so za naju lepo skrbele. Dne 8. decembra 1942 sva

Spomenik 46 talcem na Belem polju nad Hrušico ustreljenih 27. julija 1942. V ta spomin slavimo na Hrušici krajevni praznik

moral, da Ambrožičem povežati svoje cule, da so naju poslali v deško taborišče Seligenporten pri Ambergu. Tu je živel okoli 110 fantov, starih 6 do 18 let, in pa okoli 20 malih otročičov, starih do 6 let. V tem taborišču so bili sami Stajerci, razen naju dveh. Vsi so naju lepo sprejeli, vendar so se nama večkrat hudomušno smejali. Šele kasneje sva izvede-li, kaj je bilo temu vzrok. Govo-

rilja sva čisto gorensko nareče in to jih je motilo. Postali smo dobri prijatelji, saj smo vsi do-živeli enako usodo. Naši najdražji so bili ustreljeni kot talci, umi-rali so v kazenskih taboriščih ali pa so bili v partizanih. Skoraj ni bilo tedna, da bi kdo izmed nas ne zajokal ob sporočilu iz tabo-rišča, da mu je umrla mati ali oče. V naših srcih so z vsakim dnevom naraščale težke, moreče

slutnje, z njimi pa tudi odpor... Za male otročičke so pod nad-zorstvom skrbeli naša dekleta v starosti 16 do 18 let. Nekatera so bila najbrž tudi starejša. Kakor hitro je kdo teh otrok dopolnil šesto leto starosti, so nam ga pri-ključili. Z nami je moral vežbati in hoditi na delo h kmetom po več kilometrov daleč. Tamšnjim kmetom smo morali opravljati vsa težaška dela na polju in do-ma. Ti so nas odpirali ob nede-ljah po maši. Taboriški vodja Se-berger nas je postrljal pred cerk-veno ali na drugem prihrnem mestu. Kmetje so prišli kakor na semenj. Izbrali so najmočnejše. Nekateri naši tovariši so našli na dobre kmete, pri takih je bilo dovolj dela in tudi dovolj hrane. Nekaj pa je bilo slabih, ki so nam hrano pritrgovali, kolikor so mog-li. Najtežavnejše delo je bilo v jeseni, ko smo pobirali krompir in dolgih njivah. Vsekmur je bi-la točno določena dožina njive. Traktor je hitel orati krompir iz zemlje, mi pa smo ga pobirali od zgodnjega jutra do poznega večera. Pomagali smo drug drugemu, da smo vsi hkrati končali z de-lom. Tudi žito smo mlatili in opravljali vsa druga dela. Tako smo si zaslužili z delom oziroma - krompir in kolerabo. To je bi-la glavna hrana po vseh naših taboriščih...

POMENEK OB DNEVU VSTAJE

Skrb za borce ni zapostavljena

Našli smo ga na njegovem do-mu, na Bledu. Njegovo ime: IVAN ZUPAN-NESTOR. Njegova funkcija: predsednik občinskega odbora Zveze borcev Radovljica. Zaprtili smo ga za razgovor ob DNEVU VSTAJE, toda zapletli smo se v razgovor, ki ga ne mo-remo imenovati intervju. Pri-povedoval nam je o delu, problemih in uspehih organizacije ZB v ra-dovljiški komuni, ki ji predseduje že deveto leto. Zdaj pa zdaj so mu misli ušle v čas pred enain-dvajsetimi leti.

»Zaj, vam ne bom mogel po-streči s številkami,« - se je v di-ščetu opravičeval - »zakaj te dni sem na dopustu...«

»Lani je bil nekakšna akcija za pridobitev kvalifikacije. Za razliko od

prejšnjih, ko se je pripravilo ESS, je ta temeljila na strokovnem izobraževanju. Uspeh ni izostal. Večina naših članov je za-poslena v jeseniški Železnarni, kjer so organizirali tovrstne te-čajne. V naši komuni so se tega lotili le v »Verigi«, medtem ko je za borce, zaposlene v drugih go-spodarskih organizacijah, izvedla tak tečaj delavska univerza v Ra-dovljici. Pri tem naj pripominim, da je ta akcija zajela nad 50 bor-ccev. Tu gre za starejše borce, predvsem ženske.«

Nato je govoril o šolanju otrok padlih borcev. Le-ti so večinoma vsi na visokih šolah. »Problemov v zvezi s šolanjem otrok ni. So pa problemi pri zaposlovanju. Zaka-j, za različno od ostalih študentov, naši niso vezani. Večkrat je bila

potrebna intervencija pri po-sameznih gospodarskih organizaci-jah in dostej smo našli besvedno na razumevanje.«

In skrb za spomenike?

»Za manjše spomenike in spo-minska obeležja skrbijo predvsem šole. Sicer pa jih urejuje Komu-nalna uprava, tako pokopališče padlih na Bledu, v Gorjah, Ribnem, v Begunjah, Dragi... Struk-tura vse na svojem območju.«

Pri tem se je spomnil: »Po di-rektivi padlega narodnega heroja JAKA BERNARDA, ki je bil pravzaprav organizator vstaje v našem okolišju, sva imela v »Za-kupu« rajon Ribno s Torkarjevim Mihom. Gre za napisne akcije. Za barve ni bilo posebno težko, za-kaj bil sem soboslikar. Bilo mi je

21. let. Neke noči sva »pile-pila« lepak z napisom »Smrt izdajavcu na hišo župana v Ribnem, ki je prvi poudil roko okupatorju. Le-ta je pobežal po partizanski ak-ciji spomadi 1942. leta. - Ko so Nemci ustrelili 1942. leta na Lan-covem 10 talcev zaradi partizan-

IVAN ZUPAN-NESTOR

Razstava o življenju angleške družine

Med privlačnosti letošnjega XII. Gorenjskega sejma lahko prište-vamo tudi razstavo mesta Oldham iz Anglije, s katerim ima Kranj že nekaj let prijateljske stike. Podobno razstavo je mesto Kranj priredilo letos spomladi v Oldhamu.

Osnovna značilnost razstave, ki si jo bomo lahko ogledali na 250 kvadratnih metrih razstavnega

prostora Gorenjskega sejma, je prikaz življenja angleške družine. Številne fotografije, najrazličnej-ši grafiki in makete bodo se-znanile obiskovavce sejma in omenjene razstave o delu očeta in matere v tovarni, otroka pa v šoli oziroma v vrtcu. Poseben del razstave bo posvečen temi, kako angleški delavec preživi prosti čas. Tu bomo videli, da se otroci

in starejši v prostem času ukva-rjajo z najrazličnejšimi športnimi igrami, nekateri obiskujejo krož-ke, bodisi glasbene in podobno. Razstava bo odprta od 3. do 13. avgusta. Otvoril jo bo predsednik občine Oldham g. John Shyne, od-gostov iz Oldhama bodo otvorili razstave prisostvovali še tajnik občine Oldham g. Edward Heines in direktor ljudskih knjižnic, umetniške galerije in muzeja mesta Oldhama Mr. Carter. Vsi trije bodo nekaj dni gostje kranj-ske občine.

Na upravi Gorenjskega sejma smo se zvedeli, da bo vsak večer zabaval goste na sejmu kranjski jazz ansambel s pevca Petrom Ambrožem iz Kranja in Jožico Sprajcar iz Maribora. Razen tega bodo letos na sejmu v okviru za-bavnega programa nastopali tudi najboljši slovenski pevci popevke. Med njimi so: Janko Struc iz Ra-vena na Koroskem, Ervina Štecl in Damjan Katalinič iz Maribora, Kočet Juraj iz Koprja, Ela Gabrič in Slavica Pekonja iz Kočevske reke, Nuška Gorčan iz Tržiča, Gregor Solar iz Kroke, Jože Gol-smajer iz Križev in Jože Zagar iz Ljubljane. - M. Z.

V počastitev dneva vstaje in krajevnega praznika na Bledu

Likovna komisija občinskega sveta svobod in prosvetnih dru-štev Radovljica prireja v poča-stitev dneva vstaje in krajevnega praznika na Bledu drugo umetniško razstavo. Odprli jo bodo v so-boto ob 18. uri v predvečerju festi-valne dvorane. Odprta bo do 4. avgusta. Razstavljala bosta kipar PETER ČERNE in slikar ANDREJ JEMC.

Na Bledu bodo poleti in jeseni

umetniške razstave. Likovna ko-misija sveta svobod je s sodelo-vanjem vodstva Japkopičevega pa-viljona iz Ljubljane sestavila ce-lotno spored nadaljnjih razstav.

V prvi razstavi sta se predsta-vila s svojimi umetniškimi deli kipar BOGDAN MEŠKO in slikar ALADAR ZAHARIAS. V jeseni bosta razstavljala domača slikarja METIJA VOVK in JANEZ RAV-NIK.

Rafal zamre, čeladi izgineta v luknji. Za njima se vzpenjajo kosmičasti, umazani oblaki po eksploziji.

Zgoraj spet vpijejo: »Levo, leži vendar proti levi!« Komu neki vpijejo? »Ogenji!« Luknja je zavita v dim. Razkadi se in čeladi se previdno dvig-neta. Zdaj zagledam tudi fanta, ki se plazil prek polja. Na eno nogo si je privezal kabel, na drugo telefon. Vasini! Senkaj leze, Njega so klical. Zarjovem. »Lezi, lezi, umazaneč!« Mar je slišal! Ojrpne. Z obema rokama si potegne čepico prek ušes. Spet leze, in koji: ta-ta-ta-ta. »Ogenji!«

Grigorij BAKLANOV

Seženj zemlje

Roman objavljamo s privolitvijo založbe Obzorja Maribor, ki ga bo izdala v knjigi.

Mimo priteče skokoma pešak in pridruže z roko odklovanja na prah. Najbrž je kurir Nikolskega. In ko skočim v izkop opazoval-nice, obeha na palico, pritrjeno na steno, mokre krpe; robce in bri-sace. Veselo se mi zasmije, pokaže krepke zobe in si prizadeva pokazati svojo naklonjenost.

»So streljali na vas, tovariš poročnik?«
 Ves čas streljanja ko sem ležal in upal, da me ne bodo zadeli v glavo, je čepel v bombnem lijaku, pral perilo in poslušal, komu veija pokanje. Nihče ni odgovoril s streljanjem. Poraja se nepre-magljiva želja, da bi s konico škornja prevrnil palico s krpami.
 Menda se tega zav. Njegov nasmeh izda občutek krivde, v za-dregi stoji pred menoj in poskuša s hrbtom skriti krpe.
 »Kje je poročnik?«
 »Poročnik je bolan. Leži v bunkerju.«
 Nikolskij leži na zemlji, čez glavo pokrit s plaščem. Drhti, da je videti skozi plašč. Dolgo ga drezam v rame, slednje sede in od-gne plašč z glave. Zenice ga zapečejo, požmrkuje navzlic mraku v stranšču, prekriticim s tramovjem. Obraz in vrat mu žarita v vro-čici, rokte so ledene, nohti modrikasti.
 »Nikolskij,« pravim, zrem v vročično se lesketajoče, kalne oči in ga rahlo potreseh, ker ne vem, če me sploh sliši.
 »Nikar ne kadi,« mi poprosi in odpiha z dlanzo dim od obraza, »slabo mi je, če ga voham.« Drhteč si ogne ramena s plaščem ter zapne ovratnik. Pri njem je kakor v grobu.
 V obraz je rumen, ustnice so mu od vročine razpokale do krvi, zenice kot zalite s smolo. Malarija.

»Saša! Potegnem ga k sebi in čutim v obrazu njegovo žarečo, ostro sapo. »Odkril sem strojnico! Slišiš? Oba strelca je videti. Če ju ne obdelamo - nam ujeta - svinji!«
 Vidim, da me le s težavo razume. Nagrbnič čelo, ker ga boli, če mora odpreti oči.
 »Z očmi je nekaj narobe,« potoži, »tvoj obraz je včasih veli-kanski, potem pa spet izgine. Ne morem ga utjeti.«
 »Streljal bom.«
 »Naš cilj je številka dve, tovariš poročnik. Malce proti desni,« me podpre kurir, ki se zaveda svoje krivde.
 »Naglo, zveži me z baterijskim poveljnikom!« ukazem telefo-nistu.
 V opazovalnici nastane nemir. Stopam po jarku z izbočenimi rameni, karkorkoli mi pride nasproti, se spošljivo stisne k steni in napravi prostor: kakorkoli že - topničarji radi streljajo. Najbrž zato, ker moramo vselej varčevati s strelivom. Nič ni hujsnega, kot če moras čepeti v jarku in prisluškovati: predaleč? Preblizu? In tale je namenjen prav tebi! Sam pa se moraš stiskati k steni in najraje bi tulil, ker ne moreš streljati...
 Sedem h dvokrakemu daljnogledu ter prislonim oči k steklu: tamle sta obadva s svojima čeladama, kakor ptička v gnezdu. Obide me občutek usmiljenja, nikar pomišljati! Opazim, da tiho izdajam povelja kot bi me oni na drugi strani utegnili slišati.
 »Cilj številka dve!« glasno, urno in veselo ponavlja telefonist.
 »Malce v desno, ničla-dvanajsti!«
 Nad nami se osiplje zemlja. Dva opazovavca z daljnogledi ležeta navzgor, ležeta v koruzi na treh in čakata na ogenj. Obotavljam se: močan veter piha in noši dim naravnost semkaj, zaradi tega moram naglo zadeti in udariti, še preden bosta došla, kaj se do-gaja. Prvi strel mora biti prekretek. Ukazem:
 »Rušilno!«
 Onkraj strojnice je vrtina, ploskega zadetka ne bo videti, rušilna granata pa bo vrgla v zrak steber blata. Telefonist začudeno ponovi: »Rušilno.«
 Vajen je, da streljajo z rušilnimi le na bunkerje, tukaj pa gre le za strelsko luknjo.
 Nenadoma se oglasi strojnica - v temni seneli jablane razločno vidim pobliske. Nad glavo zaslišim vpije.
 »Ogenji!«

Zgoraj, nekje nad glavo, zaslišim rjovenje kot na športnem igrišču in v luknjo se privlači Vasin s kablom in telefonom. Ze ga ima v roki, Umazan, prašen, brez sapa - vendar živ! Prekleti vrag! Se danes mi zaradi tega drhte kolena. Vasin takoj priključi telefon:
 »Psovali so! Nogo bi si moral polomiti, da bi vas našel...«
 Sedim na zaboji za strelivo pri daljnogledu in ga ogledujem: njegov vrat, rdeč, svetel od znoja in porisli s temnimi lasmi, obla ramena, mišice pod temno vojaško bluzo, ušesa, težka od utripajoče krvi, mi štrlijo navzven kakor pri dečih. Zdrav? mlad, ognjeviti, poln življenja. In zdaj bi ga utegnili zadeti krogla, ena sama krogla... Právzaprav bi se morali sčasoma že vsega privaditi. Toda človek lahko še toliko premišljuje, tega se ne more niti privaditi niti ne more razumeti.

Jack LONDON Kristof Dimač

Priredil: Stanko SIMENC

Riše: Janez GRUDEN

112. Kriš in Cok sta odšla v kočo dveh onemeglih bočnikov. V skodelici sta zmečkala tisočdolarški krompir z olupki vred. Dohila sta gosto tekočino, ki sta jo po kapljicah spuščala v usta. Vitrala sta zdravilno tekočino v očke dlesni, v katerih so se majali zobje.

113. Wentworth je zadrževal Krišu, da mu je dal zadnji krompir. »Prodal sem ga zato, da bom spomladu plačal vožnjo domov.« Kriš mu ni verjel. Ko je nekoč odšel stari lisjak po vodo, je premetal vso kočo, a brez uspeha. »Jo že imam!« je planil zvečer Kriš pokonci. »Cok daj petrolej!«

114. Neslišno sta polila s petrolejem vrata in zažgala. Umaknila sta se v temo in opazovala. Pojavil se je Wentworth. Nekaj časa je divje zrl v plamen, potem pa je izginil v gorečo kočo. Pretekla je minuta. Spet se je prikazal. Stopal je globoko sklonjen, kajti na hrbtu mu je čepela težka vreča.

mali oglasi • mali oglasi

prodam

Prodajam Vespo 125 cm v voznem stanju. Cena nizka. Koželj, Smarča pri Duplji, Kamnik 2743

Prodajam stanovanjsko hišo v Trzinu, eno stanovanje takoj vsejivo. Informacije pri Zupan, Podljubelj 41 2888

Prodajam takoj dobro ohranjeno Primo 175 cm, zaradi odhoda k vojakom. Sp. Duplje 26 2892

Prodajam radio za Fiat. Naslov v oglasnem oddelku 2895

Prodajam nove sode. Viktor Ho- man, sodar, Ljubljanska 19, Kranj 2896

Prodajam večje število malih pujskov, starih po 6 tednov. Zemlja, Zirovnica 2905

Dobavim naravne bruse od 30 do 180 cm. Karel Rojs, Dobovec, Rogatec 2925

Ugodno prodajam rabljen vzdržljiv štedilnik in kuhinjsko kredenco. Lovro Marinšek, Pivka 17, Naklo 2926

Prodajam motorno kolo »Pretis-150 cm, zaradi vojaščine. Naklo 47 2927

Prodajam zelo dobro ohranjeno prikolico znamke »Steib- L. S. 200, Otoče 9 2928

Prodajam kravo, ki bo avgusta teletila. Franc Eržen, Sp. Besnica 2929

Prodajam moped Colibri. Kokrica 100 2930

Prodajam 8 tesanih strojnikov 18 x 20 x 830 cm ali zamenjam za plohe. Poizve se Predvdor 16 2931

Prodajam rabljen pisalni stroj znamke Underwood in strojček za pobiranje zank. Gospodinjki biro, Koroška 16 2932

Ugodno prodajam napravo za hišni vodovod. Godešič 80 A 2933

Prodajam kravo, dobro mlekarico, 4 mesece brejo. Olševik 52 2934

Prodajam trodelno okno 111 x 141. Podreča 64 2935

Prodajam sobo s podstrešjem. Naslov v oglasnem oddelku 2936

Prodajam ročne grablje na kolesih. Zg. Brniki 51 2937

Prodajam telico s teletom ali brez. Zg. Bela 7, Predvdor 2938

Prodajam otroški športni vozček in moško kolo. Senčur 152 2939

Prodajam italijanski otroški športni vozček. Partizanska 21, Kranj 2940

Prodajam kravo, težko 500 kg, ki bo čez 1 mesec tretjič teletila. Vajena je tudi vožnje. Podreča 11, Smednik 2941

Prodajam brezhibno vprežno kosilnico z žetvono napravo. Rebernik, Visoko 37 2942

Prodajam 3000 kom. zidne opeke. Koejanova 14, Kalvarija 2943

Prodajam 2 posteljni mreži - 182 x 82. Zbogar, Kidričeva 11, Kranj 2944

Prodajam konja ali zamenjam za vprežnega vola. Peter Šitar, Križe 2945

Prodajam klavirsko harmoniko z 72 basi in 5 registri. Naslov v oglasnem oddelku 2946

Prodajam desni vzdržljiv štedilnik. Stirnova 9, Kranj - pri Avtoprometu 2947

Prodajam brejo kravo bohinjko, brejo telico, nahrbno škropilnico in 2 rabljena hrzoparilnika. Kokrica 37, Kranj 2948

Prodajam rdečo semensko deteljo. Sp. Brniki 25, Cerklje 2949

Ugodno prodajam štedilnik Tobit, vrtljivo pomivalno mizo, moško in žensko kolo in sadni mlin. Naslov v oglasnem oddelku 2950

Prodajam hišo na Kokrakem bregu 1, Kranj. Za informacije do- bite naslov v oglasnem oddelku 2972

Novo hišo ob glavni cesti prodajam. Visoko 3 2973

Novo enodružinsko vseljivo komfortno hišo z vrtom prodajam. Ponudbe oddati v oglasni oddelku pod »Gotovina 47« 2974

Prodajam kuhinjsko opravilo, nekaj kosov drugega pohištva in modroce. Potušek, Cesta JLA 7, Kranj 2975

Prodajam 35 kg težkega prašiča. Olševik 53, Predvdor 2976

Prodajam dobro ohranjeno kuhinjsko omaro. Naslov v oglasnem oddelku 2977

Dve izložbeni roletji 108 x 170 centimetrov in vrata 80 x 230 cm s pripadajočimi zasteklenimi izložbenimi okvirji poceni prodajam. Naslov v oglasnem oddelku 2978

Prodajam kuhinjsko opravilo: omaro, mizo, 2 stola, zaboj za premog. Ogled v torkih od 14. do 16. ure na Cesti Staneta Zagarja, št. 15, Kranj 2979

Prodajam vrtilni stroj Duplex 380 V, 350-700 obratov, vrta do 15 mm ter 200 kg betonskega železa 8 in 10 mm. Janko Setina, Zbi- lje 23, Smednik 2980

Prodajam motorno kolo DKV 350 ccm. Trboje 9 2981

Poceni prodajam 1000 kosov rabljene strešne opeke v dobrem stanju, štedilnik na drva »Goran« in dobro ohranjeno lončeno peč. - Nosan, Suha 24, Sk. Loka 2982

Prodajam mlado kravo. Bašelj 18, Predvdor 2983

Prodajam elektromotor 220 V, 0,5 KM. Naslov v oglasnem oddelku 2984

Prodajam 7 mesecev brejo telico. Sp. Brniki 10 2985

Poceni prodajam rabljeno samsko sobno opremo in otroško posteljico. Petek, Križnarjeva pot 4, Kranj (Vrtnarija Stražišče) 2986

Prodajam moped Colibri. Prevo- ženo 2000 km. Zlato polje 16, Kranj 2987

Prodajam več kosov raznega pohištva. Dolenc, Stritarjeva 8, Kranj (za okrajem) 2988

ostalo

Izdelamo vam moderček po me- ri. Najnovejši kroji tudi za ko- palke. Titov trg 24, Kranj 2987

Sprejem vajenca za pleskar- stvo in soboslikarstvo. Naslov v oglasnem oddelku 2911

Gospodinjstvo pomočnico sprej- me gostilna Benedik, Stražišče 2918

Delavcu, ki bi po službi pomag- al v kmetijstvu, nudim hrano in stanovanje. Kokrica 37 2957

Sprejemamo šivilje za delo na domu. Gospodinjki biro, Koro- ška 16, Kranj 2958

Starejša zakonca brez otrok za- menjata enosobno stanovanje s pritlikinami za enako ali eno- ter- liko sobo s pritlikinami v Kranju. Jelenčeva 27, Primskovo 2959

Novo garažo dam v najem na Smedniški cesti. Flegar, Predvdor 2960

Mirna zakonca iščeta dvosobno stanovanje s pritlikinami v centru Kranja ali bližnji okolici. Nudim 100.000 din nagrade. - Naslov v oglasnem oddelku 2961

Solski odbor »Stane Zagar- Kranj razpisuje naslednje prost- uslužbenko delovno mesto: pro- fesorja ali predmetnega učitelja za likovni pouk. Rok razpisa je popolnitive delovnega mesta 2962

Brivsko frizersko vajenکو sprej- mem takoj. Stanko Kunstelj, Pre- šernova 4, Kranj 2963

Aktiv LMS Primskovo organi- zira v soboto 21. t. m. ob 20. uri v Zadrudnem domu mladinski ples- teral bo ansambel »6 mladih«. - Vabljeni! 2964

Za delo na kmetiji nudim hrano in stanovanje. Naslov v oglasnem oddelku 2965

Dekle in prosvetni službi išče prazno ali opremljeno sobo v Kr- anju. Plača eno leto vnaprej. Po- nudbe oddati v oglasni oddelku 2966

Starejšega, predvsem intelekta- ta, tudi invalida, želim spoznati. Ponudbe poslati v oglasni oddel- lek pod »Ljubiteljica narave« 2968

Iščem kravo za refo. Naslov v oglasnem oddelku 2967

Pomagam za popravne izpite v vseh predmetih za vse razrede gimnazije. Naslov v oglasnem od- delku 2968

Oddam opremljeno sobo - gar- soniero moškemu za eno leto. Pla- čilo vnaprej - lahko tudi s čer- kom. Naslov v oglas. odd. 2969

Soba in kuhinjo išče inženir za čas 1 do 2 let. Ing. Rajko Korel, upravno poslopje »Gradiš«, Sel- mišče, Kranj 2970

Od Zapog do Kranja sem 19. julija izgubil zaganjač od motorja. Poštenega najditelja prosim, naj ga proti nagradi odda vratarju Iskre 2971

„Instalater“ Kranj

čestita vsem poslovnim prijateljem za 22. julij dan vstaje slovenskega ljudstva

Priporočamo svoje usluge, ki so kvalitetne in hitre!

OBVESTILO

PREPOVED PRISLANJANJA KOLES V KRANJU

Oddelek za notranje zadeve ObLO Kranj obvešča kolesarje, da je v torek, dne 17. 7. 1962 stopil v veljavo odlok o ureditvi prometa na območju mesta Kranj.

S tem odlokom je med drugim prepovedano prislanjanje koles ob robnike pločnikov in naslanjanje ob zgradbe in druge objekte na naslednjih ulicah in trgih: Koroška cesta, Trg Revolucije, Majstrov trg, Prešernova ulica, Tavčarjeva ulica, Titov trg, Poštna ulica, Reginceva ulica, Jenkova ulica in Cankarjeva ulica.

Za shrambo koles so urejene kolesarnice v Mladinski ulici pri Komunalnem servisu, Na skali pri Domu JLA, na levem bregu Kokre pri novem mostu in v Tomšičevi ulici vrh Mohorjevega klanca.

Kolesarnica v Mladinski ulici pri Komunalnem servisu pošlje tudi ponoči.

V kolesarnicah so kolesa pod nadzorstvom čuvaja.

Dosledno izvajanje določb navedenega odloka terja varnost prometa in kulturnoprometni odnos do sodržavljanov v cestnem mestnem prometu.

Iz pisarne oddelka za notranje zadeve ObLO Kranj

Po sklepu UO podjetja »Instalater«, Kranj razpisuje komisija za sklepanje delovnih razmerij mesto

strojnega tehnika ali mojstra

za vodstvo kleparskega obrata za prezračevalne, toplotne, klimatične naprave in stavbno kleparstvo. Pogoji: zaželjena praksa vsaj 5 let v podobni gospodarski organizaciji kot strojni tehnik ali kot mojster vsaj 10 let. V poštev pride tudi kandidat strojni tehnik, ki ima veselite do zgoraj navedene službe. OD po pravilniku podjetja.

Oglas velja do zasedbe mesta. Ponudbe poslati na upravo podjetja »Instalater«, Kranj.

Dne 19. julija je minilo 1 leto odkar nas je zapustil najin ati

JANKO MEZEK
mojster elektro del. »Iskre«

Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

Zalujoča žena Sonja in sin Bojan

RAZGLAS

ZAGANJE LESA V OBCINAH JESENICE IN RADOVLJICA

Vse interesente v območju Občinskega ljudskega odbora Jesenice in Radovljica obveščamo, da opravljamo uslužbeno zaganje lesa na naslednjih žagarskih obratih:

1. na žagi Lesno ind. obrata »Tomaž Godec« v Boh. Bistrici
2. na žagi Lesno ind. obrata Rečica na Rečici pri Bledu
3. na žagi Vintgar pri Bledu
4. na venecijan. žagi Ribno (kernik) pri Bledu
5. na žagi Lesno ind. obrata na Jeseniah
6. na venecijan. žagi Zerjavac nad Jesenicami (erlah)
7. na žagi Belca pri Dovjeh-Mojstrani
8. na žagi Kranjska gora
9. na žagi Razinger - Podkoren
10. na občinski žagi v Javorniškem rovtu (obratovala bo po potrebi)
11. na občinski žagi Lipnica
12. na venecijan. žagi Hlebjanja - Sred. vrh (obratovala bo po potrebi)

Vse informacije o režimu zaganja lesa za uslugo dobe interese pri gozdarskih organih Občinskega ljudskega odbora Jesenice in Radovljica ali na upravi Lesno industrijskega podjetja Bled na Bledu ter pri področnih poslovnih enotah Lesno industrijskega podjetja Bled, t. j.: na Lesno industrijskem obratu »Tomaž Godec« Bohinjska Bistrica, na Lesno industrijskem obratu Rečica in na Lesno industrijskem obratu Dovje-Mojstrana, kakor tudi na žagarskih obratih, ki stalno obratujejo.

Interesenti predložijo dovoljenje občinskega gozdarskega organa o količini lesa, ki ga želijo razzagati. Za potrebe kmetijskega gospodarstva je predložiti tudi bono o oprostitvi občinskega prometnega davka, kar prejmejo interesenti na občinskem ljudskem odboru - pri referentu za gozdarstvo.

Interesenti imajo možnost, da na obratih, navedenih pod toč. 1, 2, 5 in 7, zamenjajo hlodovino za žagan les v ekvivalentu, ki odgovarja izkoristku hlodovine.

Prodajo izdelkov žaganega lesa iz lastne blagovne proizvodnje opravljamo za vse interesente na Lesno industrijskem obratu »Tomaž Godec«, Rečica, Jesenice in na Belci ali direktiji t. j. upravi Lesno industrijskega podjetja Bled na Bledu.

Plačilo uslužbenosti storitve z davkom na promet in prodaja lesnih proizvodov na drobno, se izvrši ob naročilu.

LESNO INDUSTRIJSKO PODJETJE BLEĐ

OBVESTILO

SEMINAR ZA REVALORIZACIJO

Grupa za revalorizacijo osnovnih sredstev OLO Kranj, obvešča vse gospodarske organizacije, da se vrši v dvorani OLO Kranj seminar, na katerem bo pojasnjen način dela v zvezi z revalorizacijo.

Seminar bo 23. julija 1962 in sicer za gospodarske organizacije na območju občin Kranj, Jesenice, Trzin ob 8. uri; Skofja Loka, Radovljica ob 15. uri.

Gospodarske organizacije naj pošljejo na seminar odgovorne uslužbence.

Grupa za revalorizacijo pri OLO Kranj

Zahvaljujem se vsem, ki ste spremlili mojega moža in očeta

ŠTEFANA VALANT

na zadnji poti ter darovavcem vencev in vsem, ki ste sočustvovali z nami.

Zalujoča žena in sin z družino

objave

Krajevni odbor ZB NOV in ZVVI Besnica razvijata v nedeljo, dne 22. 7. 1962 ob 10. uri pred Zadrudnim domom prapor organizacije Zveze borcev. K razvijanju bita vse preživele borce tega področja, vse sosednje organizacije in ostalo občinstvo.

VARI ODBOR

Občinski ljudski odbor

Občinski odbor SZDL

Občinski komite Zveze komunistov

Občinski odbor Zveze borcev

MEDVOĐE

čestitajo prebivavcem Gorenjske in delovnim kolektivom za dan vstaje slovenskega naroda 22. julij